

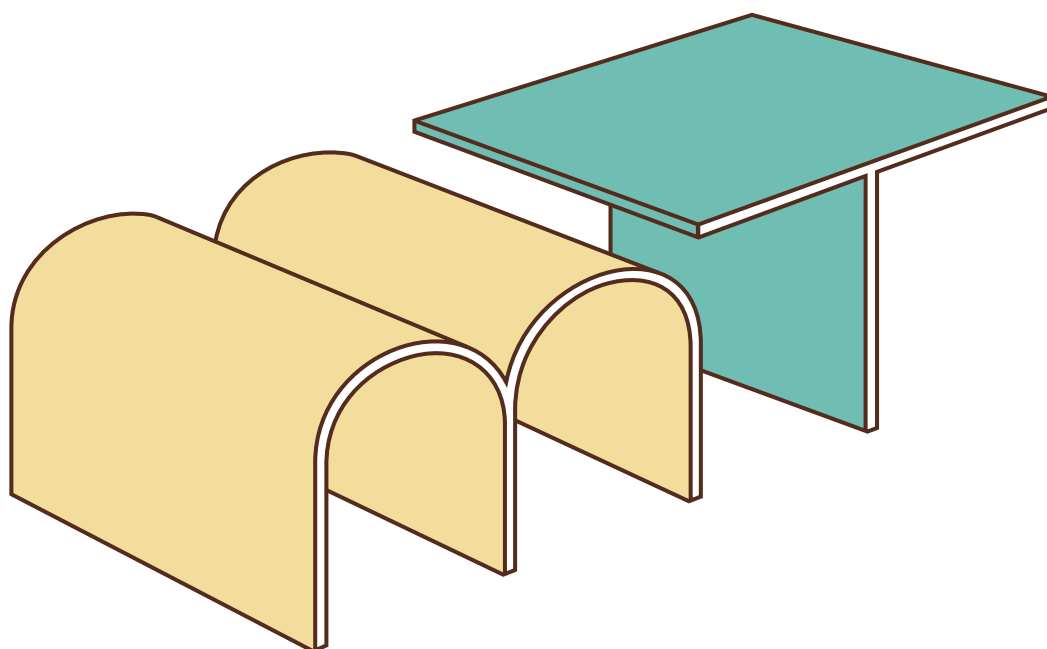
KONSERVAATTORI

LIITON
LEHTI

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO RY

NORDISKA KONSERVATORFÖRBUNDETS FINLÄNDSKA SEKTION RF

NRO 121 2&3/2015



MONUMENTAL TREASURES

Preservation and Conservation · XX NKF Congress
21–23 October 2015 · Helsinki, Finland

PKL Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osasto ry.
c/o Suomen museoliitto
Annankatu 16 B 50
00120 Helsinki



www.konservaattoriliitto.fi

Konservaattoriliiton lehden toimituskunta

Marleena Vihakara
päätoimittaja
marleena.vihakara@gmail.com

Hanna-Leena Väisänen
toimittaja
toimitussihteeri.pkl@gmail.com

Satu Haapakoski
taittaja
info@koblotti.com

Anna Rajainmaa
taittaja/toimitussihteeri
arajainmaa@gmail.com

Seuraava numero
122 4/2015 ilmestyy
joulukuussa 2015

Aineistot tuleviin lehtiin tulee toimittaa seuraavasti:
4/2015 30.10.2015 mennessä
1/2016 30.01.2016 mennessä
osoitteeseen:
pklehti@gmail.com
marleena.vihakara@gmail.com

Painovuosi 2015
ISSN 0780-0223
Levikki 300 kpl
4 numeroa vuodessa

Kannen kuva:
Pohjoismaisen konservattoriliitto Suomen osasto ry/
Roy Haapakoski

Painopaikka:
Picaset Oy
Höyläämötie 18 A
00380 Helsinki

Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osasto ry ja Konservattoriliiton lehti eivät vastaa artikkelien ja ilmoitusten sisällöstä.

Lehden toimitus varaa oikeuden muokata aineistoa.

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan palsta	4
Toimituksen terveiset	5
Konferenssit, seminaarit, tapahtumat	
NKF 2015 - kongressi	6-7
Monumental Treasures -kongressin sponsorit	8-9
PKL-Viralliset tiedotteet ja ilmoitusasiat	
Syyskokouskutsu	10
Tervetuloa Syyskokoukseen Helsingin observatorioon	11
Artikkelit	
Kadonneen maailman loistoa: Art deco –muotia Aleksandre Vassilievin kokoelmasta, Kumu	12-15
Platinum and Palladium Photographs: Technical and Aesthetic History, Connoisseurship, and Conservation	16-18
Museologian oppiaineen pro gradu: Konservattoreiden työllistyminen Suomessa 2014	19
Maisemamaalauksen konservointi Seurasaarella	20-23
Konservattoreiden koulutuspäivä Tammisaarella 27.3.2015	24-27
Raportti paperikonservattoreiden kurssipäivästä: Paino- ja valokuva- tekniikoiden tunnistus	28
PKL-Viralliset asiakirjat	
Kevätkokous 2015 Pöytäkirja	30-34
Toimintakertomus 2014	35-39
Tilinpäätös 2014	40-45

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvät jäsenet,

Vuosi on kääntynyt syksyn puolelle ja Konservattoriliiton isoin tapahtuma on aivan kohta käsillä. Kolmen vuoden välein eri jäsenmaissa järjestettävä kansainvälinen NKF kongressi *Monumental Treasures - Preservation and Conservation* on ollut valtavan ison ja mielenkiintoisen työn tulos. Aktiivinen ja innostunut kongressityöryhmämme on puurtanut tehdäkseen kansainväliset vaatimukset huimasti täyttävän tapahtuman tänne Suomeen. Kansallismuseon auditorio täyttynee mukavasti, alan yritykset ovat lähteneet ilahduttavasti mukaan tukemaan tapahtumaa ja alan opiskelijoitakin on valjastettu mukaan yhteistyöhön. Edellinen Suomessa järjestetty NKF kongressi *Conservation Without Limits* oli vuonna 2000. Viisitoista vuotta on kulunut aikaa tuosta tapahtumasta. Itse vasta tuolloin haaveilin konservattorin opinnoista ja ammatista, josta on nyt tullut työ ja vähän enemmänkin konservattoriliiton hallitus- ja kongressityöskentelyn kautta.

Sen lisäksi, että saamme kongressissa kuulla ja nähdä erilaisista konservointiprojekteista, niin itse odotan kovasti, että voin tutustua konservattoreihin ja kokoelma-alan ihmisiin muualtakin maailmasta. Kokemusten vaihdot ja kontaktien luominen on alallamme tärkeää ja suhteellisen helppoakin, koska periaatteet työn tekemiseen on museoalalla pitkälti samat maasta riippumatta. Suomessa ollaan muutenkin hyvin mukana alan kansainvälisellä tasolla. Toivottavasti keskustelu tulee jatkumaan kongressin aiheista ja vähän vierestäkin vielä kongressin päätyttyäkin. Niin, ja ei unohdeta sitä ihan muuten vaan juttelua, siihen on ainakin mahdollisuus ilta-ilaisuudessa, joka järjestetään Hakasalmen huvilassa musiikin tahtiin.

Kongressin lisäksi hallitusta työllistää jo ensi vuoden suunnittelu talousarvioineen ja toimintasuunnitelmineen. Ne ovat esittelyssä syyskokouksessa 2.10.2015 Helsingin Observatoriossa. Ensi vuonna hallituksen olisi tarkoitus alkaa hieman uudistamaan ja päivittämään liiton sääntöjä, toimintatapoja, lehteä, nettisivuja ja laatia liiton toiminnalle pitkäkestoisempia kehittämissuunnitelmia. Hallituksen jäsenille voi aina laittaa viestiä siitä, miten toivoisitte liittoa kehitettävän ja hoidettavan. Syksyn vuosikokouksessa on myös taas erovuoroisten hallituksen jäsenten tilalle uusien valinta. Jos sinua kiinnostaa lähteä mukaan kehittämään ja hoitamaan konservattoriliiton toimintaa ota rohkeasti yhteyttä. Hallitus kokoontuu vuosittain noin kuusi kertaa ja yhdessä työstetään liiton asioita eteenpäin, kukin oman kiinnostuksensa ja aikansa puitteissa.

Käsissäsi olevassa lehdessä on hurjasti sivuja eli paljon asiaa. Virallisten papereittemme lisäksi saamme lukea monista monipuolisista tapahtumista ja koulutuksista, joissa liittomme jäsenet ovat käyneet. Muistutuksena: liitto tukee erikoistumisalojen työryhmiä järjestämään itselleen koulutuksia ja tapahtumia. Stipendirahastosta on jaettu tukea jäsenistön koulutuksiin niin vuosina, jolloin ei alamme oppilaitoksista ole valmistunut opiskelijoita. Tänä vuonna hallitus päätti käyttää stipendirahat kongressissa esityksen tai posterin esittävien Suomen osaston jäsenten osallistumisen tukemiseen.

Jaana Kataja

PKL hallituksen puheenjohtaja

TOIMITUKSEN TERVEISET

Hyvät Konservattori-lehden lukijat,

Hyvää kesälomien jälkeistä aikaa! Tämänkertainen lehti on poikkeuksellisesti kaksoisnumero. Lehtiporukan kiinnitettyä itsensä viime syksynä NKF:n Monumental Treasures – kongressin julkaisun tekemiseen totesimme keväällä päivätöidemme päälle tulevan julkaisutyön vievän niin paljon aikaa, että lehden numerot 2 sekä 3 päätettiin yhdistää. Meillä onkin nyt tarjota teille kaikille muhkea paketti eri konservointialojen tietoutta matka- ja koulutuskertomusten sekä artikkelien muodossa.

Kansallismuseossa 21.–23.10.2015 järjestetävän kansainvälisen Monumental Treasures – kongressin ohjelma sekä tapahtuman mahdollistaneet lukuisat sponsorit ovat esitellyssä heti lehden alkusivuilla. Kongressia tapahtumana edeltää PKL:n sääntömääräinen kokous, joka tällä kertaa järjestetään Helsingin observatoriossa 2.10. Kutsu ilmoittautumisohjeineen sekä päivän muu anti löytyvät sivuilta 10–11.

Maarit Jones kertoo meille tekstiilikonservattorien Teko-ryhmän viime vuoden marraskuussa Tallinnassa esillä olleeseen, **Aleksandre Vasilievin** kokoelmasta kootun Art Deco-näyttelyyn tekemän opintomatkan annista. Washingtonissa järjestetyn, valokuvien konservointiin liittyvän Platinum and Palladium Photographs: Technical and Aesthetic History, Connoisseurship, and Conservation – kurssin sisällöstä meille kertoo artikkelissaan **Laura Sallas**. Meil-

le konservattoreille mielenkiintoisesta aiheesta pro gradu-työnsä tehnyt **Erika Tiainen** esittelee meille konservattorien työllistymisestä Suomessa. Seurasaarisätiön pääsihteeri **Aila Nieminen** puolestaan esittelee Seurasaaren Isännätalossa olleen, kankaalle maalatun teoksen konservointiprojektia. Lopuksi saamme vielä katsauksen Tammisaarella viime maaliskuussa pidetyn PKL:n kevään koulutuspäivän monimuotoiseen ohjelmaan **Kaj Nylundin** tiivistämänä sekä paperikonservattoreille suunnatun ja toukokuussa paino- ja valokuvaustekniikoiden tunnistamisesta pidetyn koulutuspäivän annista kertoo meille **Anna Rajainmaa**.

PKL:n viralliset paperit, kevätkokous 2015 pöytäkirja, toimintakertomus sekä tilinpäätös 2014, olemme koonneet paketiksi lehden loppuun.

Toivotamme edelleen tervetulleeksi artikkeleja ja aineistoa lehteemme teiltä, arvon lukijat. Tiedot seuraaviin lehtiin tulevan aineiston jättöpäivistä sekä sähköpostiosoitteet löytyvät aina lehden etukannesta. Mikäli haluat luopua painetusta lehdestä, on yhteyttä otettava lehden tiedottajaan **Jenniina Siiraan**. Ohjeet tästä löytyvät myös Konservattoriliiton nettisivuilta.

Mieluisia lukuhetkiä toivoen,

Toimitus

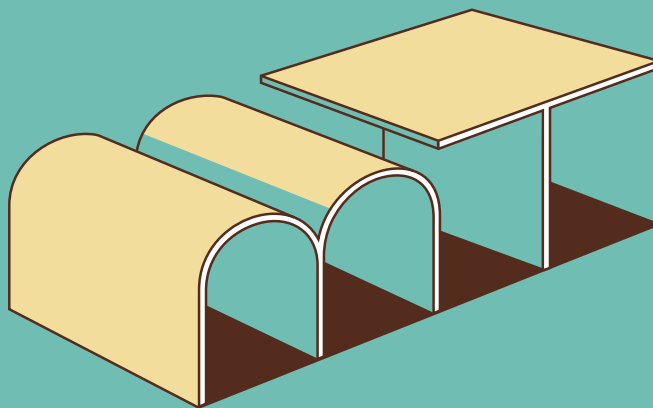
MONUMENTAL TREASURES

Preservation and Conservation

XX NKF Congress
21–23 October 2015
Helsinki, Finland

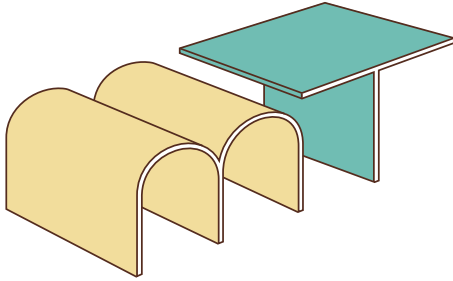
Experience the true stories behind
the conservation of monumental treasures:
3 days, 35 presentations and unique excursions

Registration and program:
www.konservaattori.fi
Join in the occasion!



nkf | **fi**
POHJOISMAINEN
KONSERVAATTORI-
LIITTO
SUOMI





MONUMENTAL TREASURES

Preservation and Conservation · XX NKF Congress
21–23 October 2015 · Helsinki, Finland

Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osasto ry:n kongressiryhmä toivottaa sinut lämpimästi tervetulleeksi Helsingissä 21.-23.10.2015 pidettävään Monumental Treasures -kongressiin. Kongressi on kansainvälinen eri Pohjoismaissa kolmen vuoden välein pidettävä kulttuuriperinnön säilyttämisen ammattilaisten tapahtuma, jossa esitellään kunkin vuoden teeman ympärillä erilaisia konservointiprojekteja. Kolmen päivän aikana esillä on yli 30 erilaista konservointi- ja restaurointiprojektia, sekä mahdollisuus tutustua joihinkin kohteisiin paikan päällä.

Ekskursiot linkittyvät kongressin ohjelmaan, joka löytyy internetsivuiltamme www.konservaattoriliitto.fi. Ohjelmassa löytyy lisätietoa kunkin esityksen sisällöstä sen nimeä klikkaamalla. Käykää tutustumassa. Monipuolisessa ohjelmassa konservoinnin arvovalintoja, yhteistyötä, teknisiä ratkaisuja, esitellään erityyppisten monumentaalisten kohteiden kautta. Kongressin avaus- ja loppupuheenvuorot pitävät ICCROM:n Professori **Jukka Jokilehto** ja IIC:n (International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works) presidentti **Sarah Staniforth**. Ilmoittautuminen on avoinna 31.8.2015 asti.

Kongressihintaan sisältyy lounaat, vierailut sekä tuhti kongressijulkaisu. Kongressin avajaispäivänä on iltajuhlat Hakasalmen Huvilan Musiikkia! -näyttelyssä, eli myös tanssikengille löytyy käyttöä! Ohjelma, hinnat ja ilmoittautumislinki löytyvät Konservaattoriliiton internetsivuilta. Kongressikieli on englanti.

Pohjoismaisen konservaattoriliiton kongressi on kiinnostanut ilahduttavasti alamme yrityksiä

lähtemään mukaan tukemaan kongressin järjestämistä. Sponsoriyhteistyö yritysten kanssa antaa näkyvyyttä ja jakaa tietoa yritysten ja konservointialan välillä. Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osasto ry. kiittää kaikkia kongressia tukeneita sponsoreita sekä muita kongressille eri tavoin taloudellista tukea antaneita tahoja.

Tilan kongressille sponsoroi Kansallismuseo. Hopeatason sponsorina on Kasten tuotteita valmistava Constructor Finland Oy, jonka säilytysjärjestelmiä ja -ratkaisuja löytyy useista museo-kohteista. Pronssitason sponsoreita ovat Konservointi ja restaurointi osuuskunta Rotunda, Crown Fine Arts, Osuuskunta konservointi ja restaurointi Kollaasi sekä Hobby Office tuotteinaan Emba arkistolaatikot. Pienempiä sponsoreita ovat Konservointi Helle, Konservointipalvelu Heidi Wirilander, Museoiden hankintakeskus ja Lalupate, joka edustaa Japanese paper placen tuotteita. Ruotsin museoviraston Visbyn konservointilaboratorio, jonne voi lähteä vierailuvaksi tutkijaksi, on myös mukana sponsorimassa kongressia.

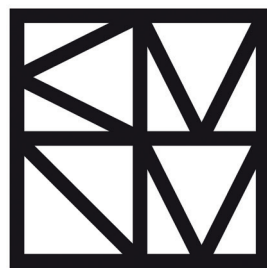
Kongressi on saanut apurahoja Svenska kulturfondetiltä, Waldemar von Frenckells stiftelseltä ja Museoalan ammattiliitolta. Kongressin järjestämistä ovat tukeneet Metropolia ammattikorkeakoulu oppilasyhteistyöllä, Helsingin kaupungin museo tarjoamalla tilat iltajuhlan järjestämiseen, Alvar Aalto museo, Kymenlaakson museo sekä Amos Anderssonin taidemuseon lisäksi Kansallisgalleria.

http://www.konservaattoriliitto.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=70&Itemid=107

MONUMENTAL TREASURES -KONGRESSIN

SPONSORIT:

KASTEN



KANSALLISMUSEO



ROTUNDA



SVENSKA KULTUR
FONDEN



SWEDISH NATIONAL HERITAGE BOARD
RIKSANTIKVARIÄMBETET



Museoiden 
hankintakeskus

Studio
HIMALAYA



THE
JAPANESE
PAPER
PLACE

Lalupate Oy



Konservointipalvelu
Heidi Wirilander
www.konservointipalvelu.fi

| KONSERVOINTI

— FIELLE —
|





Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osasto ry
Nordiska konservatorförbundets finländska sektion rf

KOKOUSKUTSU

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Perjantaina 2. lokakuuta 2015, klo 16

Helsingin Observatorio, Argelander-sali

Kopernikuksentie 1
00130 Helsinki

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokouksessa kahvitarjoilu.

TERVETULOA!

Hallitus

TERVETULOA SYYSKOKOUKSEEN HELSINGIN OBSERVATORIOON



Kuva: Museovirasto. Tähtitorninmäen Observatorio. M. L. Carstens 1907—1909

Helsingin Observatorio valmistui vuonna 1834. Suomen ensimmäinen observatorio rakennettiin Turkuun vuonna 1819 yliopiston yhteyteen. Observatorio siirtyi Tähtitorninmäelle, kun keisari Nikolai I määräsi turun palon jälkeen (1827) yliopiston siirrettäväksi Helsinkiin. Tähtitieteen professori Friedrich Wilhelm August Argelander ja Carl Ludvig Engel suunnittelivat uuden observatorion yhdessä. Se oli maailmassa ensimmäinen nykyaikainen observatorio, jossa kääntyvät tähtitornit olivat elimellisenä osana observatoriota.

Laitos lopetettiin 31.12.2009, kun vuoden 2010 alusta voimaan astui uusi yliopistolaki ja tähtitieteen laitos siirrettiin fysiikan laitoksen alaisuuteen Kumpulan kampukselle.

Nykyisin Observatorio toimii Yliopistomuseon alaisuuteen kuuluvana tähtitieteen historiasta kertovana yleisökeskuksena.

Konservaattoriliiton suomen osasto ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään perjantaina 2.10.2015 Helsingin Observatorion Argelander-Salissa, Kopernikuksentie 1, Helsinki.

Ohjelma

klo 15.00 – 16.00

Opastettu kierros Helsingin Observatoriossa

klo 16.00 – 18.00

Konservaattoriliiton sääntömääräinen
syyskokous

Liikenneyhteydet:

raitiovaunut

10 (pysäkki Johanneksen kirkko)
ja 2 (pysäkki Eteläranta)

ILMOITTAUTUMISOHJEET

Ilmoittautuminen koulutuspäivään tapahtuu konservaattoriliiton internetsivuilla www.konservaattoriliitto.fi olevalla nettilomakkeella. Lomake löytyy jäsenille -alasilta. Sitovat ilmoittautumiset 20.9.2015 mennessä.

Ilmoittautumisen peruutus tulee tehdä viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä.

HUOM!

**PYDÄMME KAIKKIA LIITON JÄSENIÄ
TÄYTTÄMÄÄN ILMOITTAUTUMISLO-
MAKKEEN, JÄSENTIETOJEN PÄIVITYSTÄ
VARTEN.**

Mikäli olet estynyt osallistumaan syyskokoukseen, niin valitse silloin kohta: en osallistu kokoukseen. Jäsentietoja ei käytetä markkinointiin vaan ainoastaan liiton jäsenrekisterin päivitykseen ja liiton omiin tietotuksiin.

Lisätietoja Observatoriosta:

<http://www.observatorio.fi/>

<http://www.virtualhelsinki.net/helsinkipanorama/historia/observatorio.html>

KADONNEEN MAAILMAN LOISTOA: ART DECO –MUOTIA ALEKSANDRE VASSILIEVIN KOKOELMASTA, KUMU

Tekstiilityöryhmän koulutuspäivä Tallinnassa 7.11.2014

Marraskuussa työpöydälläni on helsinkiläisen taidehistoriaopiskelijan Pariisista vuonna 1926 hankkima flapper-tyylinen puku. Nenällä istuu upouudet kaksitehosilmäläsit, sähköinen työpöytä on ergonomisesti oikealla korkeudella ja katse suunnattuna suurentavan työlampan alle. Kirkkaassa valossa vilisee vaaleanpunaisia paljetteja, strasseja sekä pölymäistä silkkityllikuitua. Konservointiprojekti näyttää katastrofilta. Näyttelyesineen valintahetkellä on täytynyt tapahtua jonkinlainen kepeä virhearviointi työn laajuudesta, hulluus tai halu miellyttää näyttelytuottajaa on iskenyt - tai kaikki syyt yhdessä. On siis hyvä syy lähteä terapiakäynnille, tekstiilikonservaattoreiden yhteiselle koulutusmatkalle Art Deco-pukunäyttelyyn Tallinnaan.

Kadonneen maailman loistoa – näyttelyn esillepano

Moskovalaisen muotikeräilijä **Aleksandr Vassiljevin** (s.1958) osaamiskenttä ja meriittilista ovat hengästyttäviä; muotihistorioitsija, sisustussuunnittelija, lavastaja, opettaja, pikakirjoittaja ja muodin mediakasvo.

Hengästyttävä ja huikea on myös esillä olevan kokoelman laajuus. Esillä on 80 pukua ja yli 200 asustetta art deco-kaudelta. Pukuloiston ilmavaa ja iloista esillepanoa kuvittavat valokuvat ja maalaukset, jotka kertovat muodin kehityksestä maailmansotien välisenä aikana 1918–1939. Pukuja kannattelevat torsot on nostettu



Näyttelyn esillepanoa



Näyttelyn esillepano, 1920 – luvun hameenhelmmal-leja



Asustevitriini mm. cloche – päähine ja brokadikengät



Puku 1926-1928, epäsymmetrinen leikkaus ja läpi-kuultava metallilankakuosi

korokkeille ja sijoitettu näyttelyköysien taakse. Esillepano on toteutettu niin, että useimpia pukuja on mahdollista tarkkailla monesta suunnasta ja päästä melko lähelle. Vapaassa tilassa, ilman vitriinejä esitetyt puvut miellyttävät tekstiilikonservaattoria arveluttavan paljon. Virolaiset museovahdit ovat valppaita ja ylilyöntejä ei onneksi tule, vaikka innokkaan tekstiilikonservaattorin varsi on yllättävän notkea ja nenä pitkä.

Väreittäin sommitellut, luvattoman upeat asusteet - cloche-päähineet, helmikirjailut iltalaukut, kengät, huulipunahylsyt ja puuterirasiat, korurasia ja korut; pitkät helminauhat ja sulka-koristeet - ovat pöytävitriineiden suojassa. Näyttely on täydellinen kulttuurihistoriallinen aikamatka 1920-lukuun ja sukellus tyylikkäästi pukeutuneen naisen vaatekaappiin.

Art Deco -tyylisuunta

Vain noin 12 vuotta kestänyt tyyli suunta rikkoi ennen näkemättömällä tavalla aikaisempia tyyliä. Vallankumous muodissa oli vahvasti sidoksissa yhteiskunnallisiin tapahtumiin. Palkkatyö ja käytännölliset työvaatteet tulivat tutuiksi naisille ensimmäisen maailmansodan myötä. Työasuista uudet yksinkertaiset leikkaukset siirtyivät arki- ja juh lamekkoihin. Hameen helma lyheni 1920-luvun alussa radikaalisti polven korkeuteen. Puvut olivat suorakaiteenmuotoisia ja kirstävä vyötärö korsetteineen jäi edelliselle, Belle Époque -tyylikaudelle. Iltapukujen materiaalit olivat ylellisiä: silkkiä, brokadia, viskoosia, si-fonia sekä turkkia.

Arkipuvuissa kaksiosaiset asut, trikooneulokset ja hameet olivat suosittuja mekkojen lisäksi. Kirjottuihin ja applikoituihin kuoseihin haettiin värikkäitä ja eksoottisia ideoita kaukaisista maista mm. Afrikasta, Etelä-Amerikasta sekä Kaukasiasta. Idästä muotiin poimittiin japanilaisia ja kiinalaisia koristeaiheita ja malleja kuten kimonot, turbaanit ja tunikat. Tutankhamonin hautalöytö vuonna 1922 selittää egyptiläisvaikutteisten painokuvioiden ja yleisten metallilankojen ilmestymisen muotiin. Avantgardistisista uusista taidesuuntauksista fauvismi ja kubismi suorastaan tyrkyttivät hurjia geometrisiä kuvioita ateljeiden käyttöön.

Hameenhelmojen lyhennyttyä kengät pääsivät paremmin oikeuksiinsa. Nilkkaremmilliset naistenkengät sopivat vauhdikkaaseen aikakautteen. Jalassani olevat Conversen All Star-tossut kehitettiin jo vuonna 1919. Tossut olivat urheilullisten unisex-kenkien esikuva. Silloin ne val-

mistettiin ruskeasta purjekankaasta ja kumista. Muodikkaan 20-luvun naisen tukka oli lyhyt, povi matala, ihannevirtalo hoikka ja urheilullinen. Terveystta suosittiin, vaikka paheelliset, ilkoivat naiset myös tupakoivat.

Venäläiset Emigrantit –käsikirjoitus

Tekstiilikonservoinnin työryhmälle oli tilattu opastus näyttelyyn. Hieno ajatus osoittautui tällä kertaa ajan hukaksi, sillä oppaan suomen kielen taito oli huono ja sisältökin jäi melko kevyeksi. Onneksi rinnalla kulki toinen, vironkielinen ryhmä, josta vironkielentaitoinen tekolainen sai sivukorvalla ryhmällemme paljon mielenkiintoista lisäkerrottavaa.

Visuaalisen pukuilottelun lisäksi näyttelyssä oli hieno käsikirjoitus. Tämä näyttelyyn sisäänrakennettu hienous valkeni tosin vasta toi-



Puku 1920 – luvun alkupuoli, kultainen painokuvaio. Väljä samettitakki brokadivuorella



Puku 1920 – luvun alkupuoli, helmikirjoilua



Metallisia art deco huulipunahylsyjä ja puuterirasioita



Tekolaiset Kadriorgissa

sella vierailukäynnillä sekä näyttelyjulkaisun sisältöön perehtymisen jälkeen. Käsikirjoitus liittyy Venäjän vallankumouksen 1917 jälkeen Pariisiin muuttaneisiin venäläisiin emigrantteihin. Syvästi sivistyneet venäläiset emigrantit hakivat vallankumouksessa kotimaassaan menettämälleen elämälle sijaa Ranskassa. Selviytymisessä ja uuden elämän aloittamisessa heillä oli etuna usein vaikuttava määrä kielitaitoa, tinkimättöntä ja virheetöntä käsityötaitoa, erityisesti ajalle sopivaa kirjailu- ja applikaatio-osaamista. Aikaisemmin suurten muotitalojen asiakkaana olleet venäläiset päätyivät A. Vassiljevin mukaan nyt itse malleiksi, ompelijoiksi, hatuntekijöiksi ja muotisuunnittelijoiksi. 1920-luvun alussa Pariisiin syntyi lukuisia uusia venäläisten aristokraattien avaamia ompelustudioita, kirjailu- ja alusvaateliikkeitä. A. Vassiljev on onnistunut saamaan näitä upeita pukuja kokoelmaansa sekä esille näyttelyyn.

Teko – ihin!

Tekstiilikonservaattoreiden työryhmä on melko aktiivinen ja mukavan itseohjautuva porukka. Tämänkertainen koulutuspäivä oli onnistunut yhdistelmä koulutusta ja kulttuurimatkaileua, vilkasta ajatustenvaihtoa alustamme, melkein henkeä ahdistavan upea näyttely sekä herkullista luomuruokaa ja terveysjuomia Nop-ni-

misessä ravintolassa Kadriorgissa.

Ryhmä anoi PKL:n hallitukselta kirjalliselä, vapaamuotoisella hakemuksella koulutusrahaa ja toteutti matkan saadulla summalla. Koulutuspäivään osallistui 11 tekstiilikonservaattoria ja sen suunnittelivat ja toteuttivat **Salme Vanhanen** ja **Maarit Jones**. Mukana matkalla olivat **Ahlfors, Allinniemi, Gustafsson, Haleyi, Huihuri, Jones, Karinko, Koskinen, Leppilahti, Vanhanen** ja **Vesanto**.

Muutkin työryhmät siis tuumasta tekoihin!

Entä mitä tapahtui omalle konservointiprojektille? Konservattori istui matkasta virkistyneenä työpöydän ääreen ja ompeli iloisesti puolta paljetteja kiinni uudelle tyllipohjalle. Häden tullen hän sai konservointiapua muutamalta lahjakkaalta kollegalta. Puku esiintyy ja loistaa tällä hetkellä Helsingin kaupunginmuseon Muusikkia! -näyttelyn vitriinissä.

Maarit Jones

Kirjoittaja toimii tekstiilikonservaattorina Helsingin kaupunginmuseossa.

PLATINUM AND PALLADIUM PHOTOGRAPHS: TECHNICAL AND AESTHETIC HISTORY, CONNOISSEURSHIP, AND CONSERVATION

Osallistuin 21.- 24.10.2014 platina- ja palladiumvalokuvia käsittelevään konferenssiin Washington D.C.:ssa. Konferenssin järjestävinä tahoina toimivat American Institute for Conservation of Historic and Artistic Works, National Museum of the American Indian, National Gallery of Art, Library of Congress ja National Museum of American History. Konferenssi koostui kolmesta erillisestä kokonaisuudesta, työpajasta, vedoksia esittelevästä kierroksesta sekä luentomuotoisesta symposiumista. Sain kurssia varten Konservattoriiliiton 2013 myöntämän juhluvuoden erikoisapurahan.

Konferenssi alkoi päivän mittaisella työpajaosuudella. Työpajaa ohjasivat **Adrienne Lundgren, Christopher Maines, Pradip Malde** ja **Mike Ware**, joiden lisäksi joukko avustajia vastasi työpajan sujuvuudesta. Työpaja järjestettiin National Gallery of Art:n tiloissa ja työpajaan osallistui kerrallaan 16 henkilöä.



Omat näytteeni työpajasta. Kuva: Laura Sallas

Kurssin osallistujat olivat pääasiassa amerikkalaisia konservattoreita, tutkijoita ja opiskelijoita, mutta lisäksi mukana oli muutama muukin ulkomainen osallistuja. Kurssilaisilla oli vaihtelevasti kokemusta platina- ja palladium vedosten tekemisestä ja konservoinnista.

Työpaja alkoi luennolla platina- ja palladiummenetelmien peruseriaatteista. Tämän jälkeen aiheeseen syvennettiin käsittelemällä kolme tapaa tehdä platina- ja palladiumvedoksia. Valitut menetelmät olivat ammonium-prosessi, platina-glyseriini-prosessi ja palladium-prosessi. Kurssilaiset pääsivät itse kokeilemaan jokaisesta menetelmästä jotakin työvaihetta. Erityisen mieleenpainuva oli glyseriinimenetelmä, jossa eri vahvuisten kehite-glyseriini seosten avulla ikään kuin maalattiin kuva esiin.

Työpaja oli kokonaisuudessaan onnistunut. Käytännön harjoitukset tukivat teoriassa opittua asiaa, ja platina- ja palladiumvedostamisen vaativuudesta huolimatta työpajan toteutus toimi hyvin. Bonuksena työpajasta sai mukaansa esimerkkivedokset.

Kaksipäiväinen luennoista koostuva symposium järjestettiin Smithsonian National Museum



*Työpajapäivän päätteeksi Pradip Malde vertailee kah-
ta vedosta, joista toisessa on vedostaessa käytetty digitaalisesi-
tisesti tulostettua negatiivia ja toisessa perinteisesti kehi-
tettyä negatiivia. Kuva: Laura Sallas*



*Vedoksin kuvitettu kirja, esimerkki National Museum
of American Historyn kokoelmista. Kuva: Laura Sallas*

of American Indian:ssa. Esitelmien pitäjät olivat enimmäkseen amerikkalaisia konservattoreita, konservointialan tutkijoita tai muita asiantuntijoita. Esityksissä käsiteltiin monipuolisesti erilaisia platina- ja palladium menetelmiin liittyviä aiheita, viimeisimpiä tutkimustuloksia, erilaisia menetelmiä, niiden kemiaa, nykypäivää ja historiaa. Myös kuvien esteettistä puolta pohdittiin useissa luennoissa.

Käsiteltyjä aiheita olivat esimerkiksi erilaisten platinavedostuspapereiden ominaisuuksien vertailu, elohopean käyttö kehittäessä, vertailu suurennettujen ja suoraan negatiivista pinnakkaisina tehtyjen vedosten välillä, erilaisten jälkikäsitteily menetelmien, kuten sävytys, vaikutukset sekä platinavedosten tuottamien haamukuvien tutkimus. Osa luennoista käsitteli jotakin yksittäistä kokoelmaa tai jonkin yksittäisen taiteilijan platina- ja palladium-kauden tuotantoa, tällaisia olivat esimerkiksi **F. Holland Day**, **Alfred Stieglitz**, **Peter Henry Emerson**, ja **Gertrude Käsebier**. Platina- ja palladium menetelmiin ja konferenssin aiheisiin liittyvä julkaisu on odotettavissa lähiaikoina.

Mukana symposiumissa oli myös kahden nykyvalokuvataiteilijan, **Larry McNeilin** ja **Will Wilsonin** puheenvuorot. He esittelivät omaa tuotantoaan ja platina- ja palladium menetelmien käyttöä suhteessa nykypäivän mahdollisuuksiin ja haasteisiin. Molemmilla taiteilijoilla oli näyttelyt esillä National Museum of American History:ssa, joihin oli mahdollisuus tutustua. Luento-osuus oli kokonaisuudessaan kiinnostava, mutta myös haastava. Oma käsitykseni platina- ja palladium vedoksista aina hyvin säilyvinä ja tasaisen tumman sävyisinä muuttui aikalaila. Erilaiset vauriot, kellastuminen ja tahrat ovat mahdollisia tässäkin, ja sävyissä löytyy loputtomasti vaihtelua, koska käytettyjä menetelmävariaatioita on niin paljon.

Kurssikokonaisuuden viimeisenä päivänä ohjelmassa olivat kierrokset National Gallery of Artin, Library of Congressin ja National Museum of American Historyn kokoelmissa. Jokaisessa kohteessa kokoelmasta vastaava henkilö oli esittelemässä ja kertomassa kokoelmista. Kierroksilla nähtiin valikoima erilaisilla tekniikoilla tuotettuja platina- ja palladiumvedoksia, sekä muitakin esimerkkejä. Kierrosten aikana oli



Library of Congressin konservointitilassa vedokset oli sijoitettu pöydille vapaasti tutkittaviksi. Jokaisen vedoksen tekniikka nimetty, joten niitä oli helppo tutkia ja vertailla. Kuva: Laura Sallas

hetkiä, jolloin koko ryhmä huokaili ihastuksesta hienojen esimerkkien äärellä. Library of Congressin konservointitilassa oli mahdollista tutkia vedoksia mikroskoopin avulla.

Konferenssin ohjelmajärjestäjät ja tahot sekä lisäksi The National Portrait Gallery tarjosivat mahdollisuuden tutustua platina- ja palladium menetelmillä toteutettuihin näyttelykonaisuuksiin. Ohjelmajärjestäjät olivat varsin edustavia, vaikuttavin oli kuitenkin National Gallery of Art:n näyttely ”A Subtle Beauty: Platinum Photographs from the Collection”. Esillä oli valokuvauksen historian merkkiteoksia 1880-1920-luvuilta, esimerkiksi P.H. Emersonilta, **Frederick H. Evansilta**, Alfred Stieglitziltä ja **Edward Steichenilta**.

Kiitän saamistani apurahoista, jotka mahdollistivat osallistumisen konferenssiin The Foundation of the American Institute for Conservation: a (FAIC) ja Pohjoismaisen Konservattoriiliiton Suomen osastoa.

Laura Sallas

Kirjoittaja on koulutukseltaan paperikonservattori (AMK), opiskellut taidehistoriaa (FM) sekä toimii konservattorina Suomen valokuvataiteen museossa.

KONSERVAATTOREIDEN TYÖLLISTYMINEN SUOMESSA 2014

Museologian oppiaineen pro gradu, Jyväskylän yliopisto 2015

Valmistuin EVTEK Muotoiluinstituutista paperikonservattoriksi keväällä 2008 ja työllistyin heti opinnäytetyöpaikkakunnalleni Ouluun. Töitä riitti mukavasti, mutta päätin silti hakeutua lisäopintojen pariin Jyväskylän yliopistoon museologian maisteriohjelmaan. Opinnot sujuivat välillä hyvää tahtia ja välillä eivät lainkaan – oikeastaan suoraan työtilanteesta riippuen.

Lopulta opintoni olivat siinä pisteessä, että oli aika kehittää aihe gradulle. Halusin käyttää seminaaritutkielmaani hyväksi lopputyössäni ja päädyin näin tutkimaan konservointialaa vähän laajemmin. Minua oli jo pitkään, pätkätyöstä toiseen seikkaillessani, kiinnostanut oman alani tilanne: kuinka paljon meitä konservattoreita on ja kuinka hyvin työllistymme?

Kirjoitin proseminaaritutkielmani keväällä 2013, jonka aiheena oli selvittää konservattoreiden määrää Suomessa. Otin yhteyttä Konservattoriliittoon (PKL), Museoalan ammattiliittoon ja oppilaitoksiin ja työ osoittautui yllättävän haastavaksi: vaikutti siltä, että kukaan ei oikein tiedä Suomen konservattorien tarkkaa määrää. Konservattorin nimikettähän ei ole suojattu ja toisinaan konservattorin toimesa työskentelee joku muu kuin konservattori. Alan koko kiinnosti myös suhteessa muihin NKF-jäsenmaitiin, joten kysyin Tanskasta ja Islannista heidän lukujaan vertailua varten.

Suomen konservattorit oli perusjoukkoni lopputyön seuraavassa vaiheessa, eli pro gradu-tutkielmassa. Laadin gradua varten *Kyselyn konservattoreille ja konservattorin toimessa työskenteleville*, johon keräsin vastauksia keväällä 2014. Koska konservattoreiden kokonaismäärä jäi seminaaritutkielmassani valistuneiden arvailujen varaan, oli perusjoukon kokoa ja kyselyn tulosten edustavuutta vaikea arvioida. Kyselyyn tuli kuitenkin 162 vastausta, joita pystyin käyttämään tutkielmassani, ja tilastollisesti määrä oli riittävä.

Kysymyksissä selvitin muun muassa seikkoja, jotka vaikuttivat työllistymiseen. Kaikki vastaukset käsiteltiin anonymisti siten, että sekä tutkijan että ulkopuolisen on mahdoton arvata vastaajan henkilöllisyyttä. Tarkastelin sukupuolen, iän ja valmistumisvuoden vaikutusta työllisyyteen sekä erikoistumisalan ja esimerkiksi sidonnaisuuksien vaikutuksia. Kävi ilmi, että esimerkiksi PKL:n jäsenyyden työllistävä vaikutus oli ilmeinen: työsuhteesta olevista vastaajista 82,3% kuului PKL:n kun taas työttömistä PKL:n jäseniä oli vajaa puolet: 46,8%. Toisaalta juuri tämän kysymyksen äärellä voidaan pysähtyä pohtimaan, kumpi oli ensin: työpaikka vai jäsenyys, etenkin koska täysjäsenyys vaatii kahden vuoden työkokemuksen alalta.

Myös työllistymisen mekanismeja tutkiessani kävi ilmi, miten suuri merkitys suhdeverkostolla on. Tästä on alan piirissä keskusteltukin ja asialla on varmasti hyvät ja huonot puolensa. On ymmärrettävää, että suhdeverkostojen ulkopuolella operoivalle alalle pääsy näyttää kohtuuttoman vaikealta ja suurelta osin kädentaitoja vaativan alan ollessa kyseessä, on työntekijän suosituksilla suuri merkitys. Hyvä nimi alan toimijoiden keskuudessa on merkittävä työllistäjä. Vastauksista kävikin ilmi, että pysyvään toimeen työllistyneiden työpaikoista oli ollut avoimessa haussa 65,6% ja määräaikaista toimista vain kolmannes: 31%.

Nämä ja monet muut mielenkiintoiset tulokset tulevat syksyn aikana kokonaisuudessaan luettaviksi graduni verkkojulkaisusta Jyväskylän yliopiston julkaisuarkistosta osoitteesta <https://jyx.jyu.fi/>

Erika Tiainen

Kirjoittaja on paperikonservattori (AMK) ja museologian maisteriopiskelija Jyväskylän yliopistosta. Tällä hetkellä Tiainen on töissä Elkan Sota-arkistoprojektissa Helsingissä.

MAISEMAMAALAUKSEN KONSERVOINTI SEURASAARESSA

Seurasaarella konservoitiin kesän 2014 aikana harvinainen ja ainutkertainen maisemamaalaus. Biologisen museuhuoneen taustaseinäksi vuonna 1896 valmistunut maalaus oli päässyt huonoon kuntoon ja vapaasti seinällä riippuva kangas oli jo osin hauras ja repaleinen. Maalauksen konservointihanke oli vaativa työ, sillä seinänkorkuista ja suurikokoista kangasta ei voitu irrottaa kiinnityksistään, vaan työ tuli suorittaa paikan päällä ilman tukevaa alustaa.

Biologinen museuhuone sijaitsee laivamatkustajien odotussalin yhteydessä Seurasaaren Isännäntalon toisessa kerroksessa. Talo on yksi Helsingin anniskeluyhtiön rakennuttamista rakennuksista, jotka Seurasaaren kansanpuiston suunnittelukilpailun vuonna 1889 voittanut arkkitehti **Frithiof Mieritz** suunnitteli. Saareen rakennettiin Mieritzin *För folket* -nimisen ehdotuksen mukaan kävelypolkuja, siltoja ja kaivoja, kaksi tanssilavaa sekä kesäravintola ja asuintalot vartijoille. Hirsinen Isännäntalo seisoo saaren lounaiskärjessä, vain parinkymmenen metrin päässä meren rannasta. Kävijät saapuivat saareen kansanpuiston alkuvuosina omilla veneillä tai höyrylaivalla, joten talon läheiseen rantaan



Seurasaaren Isännäntalon merelle päin osoittanut fasadi ja poikkileikkaus. Helsingin kaupunginarkkisto. Kuva: Eero Roine, Seurasaarisäätiö.

rakennettiin lisäksi laituri. Talon pitsikoristeinen fasadi ja ulkoparvekke osoitettiin laiturille ja merelle päin, kohti saareen saapuvia vierailijoita.

Museuhuoneen perustajana pidetään Anniskeluyhtiön kamreeria, kamarineuvos **Wilhelm Dittmaria**, joka oli tutustunut Skansenin biologiseen museoon Ruotsin matkallaan. Laivamatkustajien odotussalista erotettiin lasiseinällä Dittmarin ehdotuksesta tila, noin 15m², biologista museohuonetta varten. Huoneen seinät ja todennäköisesti myös katto verhottiin pella-vakankaalla, johon maalattiin neljää eri vuodenaikaa esittävä suomalainen maisema. Maalauksen suoritti **Salomo Wuorion** maalaamo, ja siitä löytyy ainakin yksi maalaamolle tunnusomainen aihe, kukkaköynnös.

Biologiseen museohuoneeseen sijoitettiin aluksi Korkeasaarella kuolleita eläimiä, jotka yliopiston konservaattori **G. A. Forssell** oli täytännyt. Myöhemmin hankittiin sadoittain pikkulintuja ja muita eläimiä, jotka täyttivät pienen tilan nopeasti. Osa eläimistä jouduttiin lopulta sijoittamaan kesäravintolan yhteyteen. Tilojen käydessä ahtaaksi virisi Anniskeluyhtiön johtokunnassa keskustelu biologisen museorakennuksen perustamisesta. Hanke eteni hyvässä hengessä ja museon luonnospiirustukset tilattiin arkkitehti **Theodor Höijeriltä**. Höijer suunnitteli Seurasaaren kaksikerroksisen museorakennuksen, mutta rahoitukseen liittyvät erimielisyydet kariuttivat hankkeen joitakin vuosia myöhemmin.

Unohduksiin jäänyt salaisuus

Seurasaaren biologisen museuhuoneen maisemamaalaus on uniikki, ja sen säilymistä voi pitää osin ihmeenä. Museota varten hankitut eläimet luovutettiin Helsingin kaupungin kansakouluille vuonna 1909 ja Anniskeluyhtiö lopetti toimintansa vuonna 1919. Näin odotussali museuhuoneineen jäi käyttämättömäksi höyrylivaliikenteenkin hiipuesssa. Tämän jälkeen museuhuoneen ja maalauksen olemassaolo olivat vuosikymmeniä vain talon asukkaiden tiedossa. Ajan myötä talon toinen kerros jäi unohduksiin ja rapistui. Kun Seurasaarisäätiö muutti taloon vuonna 2011, esitettiin toivomus, että toinen kerros palautettaisiin yleisökäyttöön. Yleisökäytön palauttaminen tarkoitti toisessa kerroksessa olevien tilojen kunnostamista ja konservointia.

Konservointihankkeen myötä säätiölle avautui mahdollisuus osallistua vuonna 2004 valmistuneen asemakaavan mukaiseen toimintaan, jonka mukaan Seurasaarta muokataan takaisin kansanpuiston aikaiseen asuun. Omia varoja

työhön ei ollut käytettävissä, vaan rahoitusta oli etsittävä muualta. Aikaisempaa kokemustakaan konservointihankkeista ei ollut, joten osaamista-kin oli haettava toisaalta.

Työn alkaessa suurena apuna oli Helsingin kaupungin kiinteistöviraston teettämä perusteellinen kuntoarvio ja selvitys talon sisäpinoista työtapaselvityksineen. Raportit auttoivat hankesuunnitelman laatimisessa ja toimivat ensisijaisina lähteinä kokonaisuuden ymmärtämiseksi. Rahoitusta hankkeelle haettiin heti, kun Kaupunginmuseo ja Kiinteistövirasto myönsivät säätiölle luvan konservointihankkeen aloittamiseen. Hankkeen rahoitus- ja hankesuunnitelmaa tehtäessä konsultoitiin useita eri asiantuntijoita, oppilaitoksia, kaupunginmuseota ja museovirastoa. Merkittävä virstanpylväs saavutettiin kun **Gerda** ja Salomo **Wuorion** säätiö lupasi taloudellista tukea maisemamaalauksen kunnostamiseen. Myös Kiinteistövirasto sitoutui hankkeeseen omalta osaltaan Ely-keskukselta saadun myönteisen avustuspäätöksen jälkeen.



Yksityiskohtainen ja tarkka vauriokartoitus kertoo maisemamaalauksen kärsimät vahingot. Kuva: Kuustie&Sorri oy 2014.



Repaleista kangasta oli myöhemmin korjattu pakkausteipillä. Kuva Kuustie&Sorri oy 2014.

In situ

Työntekijöitä haettiin Konservattoriiliiton kautta ja kolmesta saadusta tarjouksesta hyväksyttiin Kuustie&Sorri oy:n antama esitys. Hankkeen ohjausryhmä koottiin yrityksen ja rahoitajien edustajista, sillä avustusten saannin edellytyksenä oli sen perustaminen. Ohjausryhmän perustaminen helpotti hankkeen koordinointia. Ryhmä kokoontui neljä kertaa: ennen ja jälkeen konservointityön sekä kaksi kertaa työn aikana. Ensimmäisessä tapaamisessa päätettiin, että talon toisen kerroksen kunnostus aloitetaan maisemamaalauksen konservoinnilla. Aika pian selvisi, että yli neljä metriä korkea maisemamaalaus on konservoitava ”in situ”, sillä vaarana oli, että irrotus aiheuttaisi lisää vaurioita yli 100-vuotiaassa kankaassa. Riittävän suuren työtilan puute vaikutti lisäksi ratkaisuun.

Maalaus oli hyvin pölyinen ja pinnassa oli lintujen jätöksiä. Liimamaalien pigmentit olivat haalistuneet, kankaasta oli leikely paloja pois ja siinä oli pakkausteipillä korjattuja repeämiä ja palkeenkieliä, liisteröinnistä aiheutuneita rypytyksiä sekä paljon vesivaurioita. Aluksi suoritettiin tarkka vauriokartoitus, jotta tulevat konservointitoimenpiteet voitiin selvittää. Ohjausryhmässä päätettiin, että kangas korjattaisiin ensin yhtenäiseksi ja ettei täydennysmaalauksia tehtäisi alkuperäisten esikuvien puuttuessa. Myös retusoinnit haluttiin pitää mahdollisimman vähäisinä.



Vahvistuskangasta asetellaan kankaan taakse. Kangas liimattiin paikoilleen ja naulattiin karmiin kiinni. Kuva: Kuustie&Sorri oy 2014.

Pellavakangaan pinta puhdistettiin vuohenkarvasiveltimellä ja puhdistuksen yhteydessä kangastapetista löytyi leima: Tammerfors. Lintujen jätökset poistettiin kankaasta kevyesti raappamalla ja pakkausteipit irtosivat alkoholilla liimaa liuottaen. Paikkauksiin ja haurastumien tukemiseen varattiin kahta erilaatua pellavakangasta, harvaa ja tiheää palttinasiidoksista kangasta. Erityisen pahoin maalaus oli kulunut pohjoisikkunan alta, joten maisemamaalauksen taakse sijoitettiin tukikangas. Repeämät korjattiin tukikankaan avulla, mutta liitoskohtia ei retusoitu. Tapetissa oli lisäksi runsaasti nauloja ja naulauksen jättämiä reikiä. Turhat naulat poistettiin ja vauriot korjattiin pellavakangalla.

Kankaaseen oli sen vapaasti roikkuessa syntynyt laskoksia, joten taakse liimattiin tukikangasta. Kaistale alkuperäistä kangasta oli korvattu myöhemmin pinkopahvilla, jossa maalauksen tyyli ja väritys on alkuperäiseen nähden eri-



Repeämät korjattiin tukikankaiden avulla. Kuva: Kuustie&Sorri oy 2014.



Salomo Wuorion maalausliikkeen tunnusmerkki: kukkaköynnös. Kuva: Seurasaarisäätiö.



Konservoitu maisemamaalaus on ehyt ja yhtenäinen. Kuva Kuustie&Sorri oy 2014.

laista. Pinkopahvi oli pahoin repeytynyt ja siitä puuttui pala, joten sen taustapuolelle liimattiin makulatuuripaperia. Puuttuva osa korvattiin yksivärisellä pellavakankaalla, sillä täydennysmaalusta ei haluttu tehdä. Itäikkunan alapuolelta poistettiin sähköpatteri ja tilalle asetettiin pel-lavakangas, joka liimattiin kiinni vanhaan kangastapettiin. Kangas naulattiin kauttaaltaan nuppeilla reunoistaan kiinni seinään. Retusointia tehtiin mahdollisimman vähän ja vain selkeästi ympäristöstään poikkeavat vauriot häivytettiin. Apuna käytettiin japaninpaperia. Aivan viimeiseksi puhdistettiin museuhuonetta erottava lasiseinä maalista.

Maisemamaalauksen konservointi kesti kolme kuukautta ja työhön kului yli 300 tuntia. Sen suorittivat rakennuspintakonservaattori **Arja Sorri** ja konservaattori **Heli Ketomäki**. Han-

ketta koordinoi Seurasaarisäätiö ja ohjausryhmään kuuluivat kirjoittajan ja konservaattoreiden lisäksi yli-intendentti **Ulla Setälä** Museovirastosta, konservaattori **Jaana Perttilä** Helsingin kaupunginmuseosta ja filosofian maisteri **Hilla Tarjanne** Gerda ja Salomo Wuorion säätiön edustajana. Hanke onnistui erinomaisesti, joten työtä on tarkoitus jatkaa odotussalin puolella seinien, ikkunoiden ja ovien osalta. Yleisenä tavoitteena on palauttaa Isännäntalon toinen kerros monipuoliseen yleisökäyttöön. Näin valtakunnallisesti merkittävään ja arvokkaaseen kulttuuriympäristöön saadaan kansanpuiston alkuperäistä käyttöä vastaavaa toimintaa.

Aila Nieminen

Kirjoittaja on Seurasaarisäätiön pääsihteeri

KONSERVAATTOREIDEN KOULUTUSPÄIVÄ TAMMISAARESSA 27.3.2015

Pohjoismainen konservattoriliitto-Suomen osasto ry. järjesti yhteistyössä Länsi-Uudenmaan maakuntamuseon sekä Pro Artibus säätiön kanssa liiton koulutuspäivän.

Museonjohtaja **Dan Lindholm** toivotti liittomme puheenjohtajan **Jaana Katajan** sekä runsaan osallistujajoukon tervetulleeksi Tammissaareen. Meitä oli paikalla lähes yhdeksänkymmentä henkeä.

Vastaanottopuheiden jälkeen, museon amanuenssi **Vesa Kiljo** esitteli **Helene Scherfbeckin** maalauksia, joita on alakerran näyttelytiloissa,

näyttely koostuu pääasiassa ulkopuolisilta lainatuista teoksista. Osallistujilla oli myös mahdollisuus tutustua museon kulttuurihistorialliseen perusnäyttelyyn. Molemmat näyttelyt on mahdollista nähdä museokeskus EKTA:ssa.

Pro Artibus säätiön kuraattori **Juha-Heikki Tihinen** esitteli talvinäyttelyn **Rabbe Enckell & Al.**



Helen Scherfbeck -näyttely. Kuvat: Satu Haapakoski.



Kaj Nylund esittelee työhuonettaan. Kuva: Satu Haapakoski.



Kaikki purkit siististi jäjrestyksessä Kuvat: Satu Haapakoski.

Erittäin suuren konservointityön vaatinut näyttely toi teokset oikeuksiinsa. Onnistunut ripustus täydensi kokonaisuutta.

Pro Artibus säätiön konservointi- ja näyttelytilat ovat toimineet 1903 rakennetussa sähkölaitoksessa kymmenen vuotta. Varsinainen toiminta aloitettiin Villa Ormäissä 25 vuotta sitten.

Aamupäivällä vierailtiin myös EKTA:n konservointitiloissa. Konservointitoiminta on lähinnä keskittynyt Pro Artibus taidekokoelman sekä näyttelyteosten konservointiin.

Ensi vuoden syksyllä Tennispalatsissa avattava **Eva Törnwall-Collinin** maalausten konservointi on vienyt runsaasti aikaa. Rullattujen maalausten suoristamiset, uudellepingoittamiset sekä muut tarvittavat konservointitoimenpiteet työllistävät ensi syksyyn saakka.

Iltapäivä vietettiin Länsi-Uudenmaan kokoelmakeskukseen tutustuen.

Harva kokoelmavarasto tai konservointilaitos on rakennettu alunperin käyttötarkoitukseensa. Leiras on kuten nimikin kertoo, entinen lääketehdas, sen muuttaminen varastotiloiksi täyttää monia teoksille asetettuja vaatimuksia. Kosteus- ja valaistusolosuhteet ovat lähinnä säätelykysymyksiä.

Pro Artibuksen taidekokoelma siirtyy myös ko. yksikköön. Länsi-Uudenmaan maakuntamuseo ja alueen muut paikallismuseot ovat jo siirtäneet kokoelmansa sinne. Monet yksityiset konservointialan yritykset ovat myös kiinnostuneet toimintansa siirtämisestä Leiraksen tiloihin.

Säätiön taidekokoelma on kasvanut vuosien varrella sen verran, etteivät nykyiset hajasijoite-



Pro Artibuksen tilat ulkoapäin. Kuvat: Satu Haapakoski.



Länsi-Uudenmaan kokoelmakeskus entisessä Leiraksen tehtaassa. Kuvat: Satu Haapakoski.



Länsi-Uudenmaan kokoelmakeskus entisessä Leiraksen tehtaassa. Kuvat: Satu Haapakoski.

tut pienet vasastotilat enää riitä. Pääosa teoksista on deponoitu erilaisiin suomenruotsalaisiin julkisyhteisöllisiin tiloihin kuten mm. kouluihin ja sairaaloihin. Pro Artibuksen netti E-Galleriassa voi käydä tutustumassa valikoimaan.

Teokset on ostettu nykytaiteilijoilta ja näin tuettu heidän toimintaansa. Taidetta on pyritty sijoittamaan kohteisiin, joissa mahdollisimman monella on mahdollisuus nauttia niistä.

Konservointia on kehitetty vuosien varrella kiitettävästi. Toki on muistettava, että näyttelytoiminta, Villa Snäcksundin stipendiaattiasunnot ja ateljeet, AIR sekä pedagoginen toiminta ovat myöskin laajentuneet vuosien varrella. Toiminta-avustukset ovat jakautuneet useille eri toimintasektoreille.

Galleria Sinne toimii lippulaivana Helsingissä, unohtamatta myöskään Vaasan taiteilijakarsarmeja, jotka tarjoavat hyvät mahdollisuudet taiteen tekemiseen.

Lisää informaatiota löytyy kotisivuiltamme ja annan mielelläni lisätietoa myöskin konservointitoiminnastamme.

Lopuksi kiitos osallistujille sekä järjestäjille.

Kaj Nylund

GSM 050 5279791 tai proartibus/konservointi/konservering

Kirjoittaja on Pro Artibus-säätiön taidekonservaattori

PAINO- JA VALOKUVATEKNIKOIDEN TUNNISTUS

Raportti kurssipäivästä

Maanantaina 20.4. joukko paperikonservaattoreita (sekä muutama maalauskonservaattori) kokoontui Ateneumiin sekä Valokuvataiteen museolle paperikonservoinnin työryhmän järjestämään paino- ja valokuvamenetelmien tunnistuskoulutukseen. Ryhmän 20 osallistujaa oli jaettu kahteen ryhmään joista toinen aloitti päivänsä Ateneumilla painokuvien tunnistuksen parissa ja toinen Valokuvataiteen museolla valokuvamenetelmiin tutustuen. Yhteisen lounaan jälkeen ryhmät vaihtoivat paikkoja. Reippaimmat kokoontuivat vielä yhteiseen illanviettoon. Päivä oli mukava kokonaisuus vanhan kertaamista, uuden oppimista ja kuulumisten päivittämistä.

Painomenetelmistä ja niiden tunnistuksesta oli kertomassa Kuvataiteiden keskusarkistosta hiljattain eläkkeelle jäänyt amanuenssi **Veikko Pakkanen**, jolla on komea kolmenkymmenen vuoden työkokemus kuvamuotoisten arkistoaineistojen säilytyksestä ja hoidosta. Hän esitteli erilaisia painomenetelmiä ja keinoja niiden tunnistamiseen.

Valokuvamenetelmien tunnistamisesta saatiin kuulla Valokuvataiteen museon konservaattorilta **Riitta Koskivirralla**. Hän painotti valokuvamenetelmien tunnistamisessa kunnollisen referenssiaineiston keräämistä sekä esitteli kattavan kokoelman alan kirjallisuutta ja internetsivustoja.

Anna Rajainmaa

Kirjoittaja on Helsingin kaupunginarkiston paperikonservaattori



Riitta Koskivirta elää kuten opettaa: referenssiaineistojen määrä on kattava.

Kirjallisuutta ja internetlähteitä paino- ja valokuvamenetelmien tunnistukseen:

Pakkanen, Veikko (2010) *“Painokuvakokoelmat Kuvataiteen Keskusarkistossa”*. Artikkelikokoelmasta: Paloposki, Hanna-Leena (toim.). *“Muisto, taiteilijakirjeitä, arkistoja ja kokoelmia.”* Kuvataiteen keskusarkisto 19

Riitta Koskivirta: Valokuvien tunnistamisen välineitä:

http://www.valokuvataiteenmuseo.fi/images/stories/Kokoelmat/2015valokuvataidekurssi/valokuvien_tunnistamisen_valineita.pdf

Kirjallisuutta ja verkkolähteitä valokuvien ennaltaehkäisevästä konservoinnista:

<http://www.valokuvataiteenmuseo.fi/images/stories/Kokoelmat/2015valokuvataidekurssi/kirjallisuutta%20ja%20nettisivuja%20valokuvien%20ennalta%20ehkisevst%20konservoinnista.pdf>

Kevätkokous 2015 pöytäkirja

Toimintakertomus 2014

Tilinpäätös 2014

**POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO RY
NORDISKA KONSERVATORFÖRBUNDETS FINLÄNDSKA SEKTION RF**

KEVÄTKOKOUS

27.3.2015 klo 15:30

Tammisaaren museokeskus EKTA

Kustaa Vaasan katu 11
10600 Tammisaari

PÖYTÄKIRJA

1 Kokouksen avaus

Kokous avattiin klo 16:10

2 Kokouksen järjestäytyminen

Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjan-tarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.

Puheenjohtajaksi valittiin Jaana Kataja, sihteeriksi valittiin Kaisa Kantanen sekä pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi Päivi Ukkonen ja Siukku Nurminen

3 Osanottajien toteaminen ja valtakirjojen tarkastaminen

Kokouksen osanottajalista on pöytäkirjan liitteenä (liite 1). Ei valtakirjoja.

4 Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen

Todettiin kokous lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

5 Kokouksen esityslistan hyväksyminen

Hyväksyttiin kokouksen esityslista (liite 2).

6 Ilmoitusasiat

Hallituksen ja sen toiminnan esittely

PKL:n hallituksen puheenjohtaja Jaana Kataja esitteli hallituksen jäsenet ja toimihenkilöt. Edelleen Kataja esitteli hallitustyön pohjana olevaa ”Hallitus- ja toimihenkilötyöskentelyn käsikirja”-dokumenttia, joka on vuodelta 2008. Sitä on päivitetty alkuvuodesta hallitusjäsenien ja toimihenkilöiden toimesta. Hallituksen toimintaa tullaan jatkossa avaamaan enemmän liiton internetsivuilla.

Jaana Kataja ilmoitti, että hallituksen toimintaa on organisoitu vuosiaikataululla. Hallituksen kokouksia pidetään aikataulun mukaan joka toinen kuukausi aiemman kuukausittaisen kokouksen sijaan. Tarvittaessa kokoonnutaan ylimääräiseen kokoukseen tai pidetään sähköpostikokous.

Maarit Jones avasi keskustelun hallituksen jäsenien ja toimihenkilöiden palkkioista. Tällä hetkellä hallitustyöstä ei saa korvausta. Keskusteltiin mahdollisista palkkiovaihtoehdoista: hallitusjäsenien ja toimihenkilöiden vapauttamisesta jäsenmaksusta, kokouspalkkion maksamisesta tai jäsenmaksun suuruudesta stipendin jakamisesta. Yleisesti kannatettiin ajatusta palkitsemisesta, jotta motivaatio vapaaehtoistyöhön säilyy. Jaana Kataja ilmoitti, että palkkiosta tuodaan ehdotus PKL:n syyskokoukseen.

E.C.C.O. - asiat

Mari Lenck kertoi, että viimeisimmässä PKL:n lehdessä on kattava yhteenveto E.C.C.O.-kuulumisista. Tällä hetkellä työn alla on PKL:n sääntöjen kääntäminen englanniksi. E.C.C.O. on pyytänyt jäsenliitoiltaan säännöt, joista he tekevät vuoden 2016 kokoukseen yhteenvedon. Lenck on osallistumassa E.C.C.O.:n vuosikokoukseen, joka järjestetään Bratislavassa 20.4.

EuNo

Europa Nostra-yhdyshenkilö Katja Luoma ei ollut läsnä kevätkokouksessa, mutta Jaana Kataja kertoi viimeisimmät kuulumiset Luoman lähettämän sähköpostiviestin perusteella:

EuNo:n vuosikokous järjestettiin 18.3.2015, jonka jälkeen järjestettiin tilaisuus "KULTTUURIPERINNÖN TILA 2015". Keskustelutilaisuudessa käsiteltiin konservattorien näkökulmasta tärkeää aihetta eli koulutusta. Keskustelun muistio on tämän on pöytäkirjan liitteenä (liite 3).

Europa Nostra Finland etsii jälleen Suomen uhanalaisinta kulttuuriperintökohdetta. Valittu kohde lähetetään ehdolle Europa Nostran ja Euroopan investointipankin instituutin Seitsemän uhanalaisinta kulttuuriperintökohdetta -ohjelmaan. Ehdotuksia voi lähettää Europa Nostra Finlandiin huhtikuun loppuun mennessä osoitteeseen info@europanostra.fi (hakuohjeet löytyvät sivulta www.europanostra.fi).

Euroopan kulttuuriperintöpalkinnot jaetaan kesäkuussa Oslossa. Tämän vuoden kilpailuehdokkaat löytyvät netistä osoitteesta <http://www.europanostra.org/laureates-2014/>
Vuoden 2015 kulttuuriperintöpalkintojen haku on käynnissä <http://www.europanostra.org/apply-for-an-award-2015/>

Europa Nostran Suomen osasto hakee järjestettäväksi vuoden 2017 kulttuuriperintöpalkintojen juhlallisuuksia. Vuosi on Suomelle hyvin merkityksellinen sillä vietämme itsenäisyytemme satavuotisjuhlia. Tapahtuma olisi hieno huipentuma juhluvuodelle.

CEN

Suomen edustaja Riitta Koskivirta kertoi CEN-kuulumiset. Standardi Rakennetun kulttuuriperinnön kuntokartoituksesta on tulossa suomennettavaksi. Käännöksessä on paljon arkkitehtikieltä, seurantaryhmässä on mukana useampi konservattori. Haasteena on, että konservointirakennusten ollessa kyseessä, konservointia tarkoittava termi käännetään usein joksikin muuksi kuin konservoinniksi. Käännöstyön osalta termistö on epäselvää (konservointi, restaurointi, jne). Apuna työssä on ollut museoviraston julkaisema kulttuuriperintösanasto, jossa on myöskin fältä osin epäselviä määritelmiä. Konservattoriliiton olisi hyvä perehtyä asiaan. Käännettäväksi on tulossa myös sanasto ja tässä konservattoriliiton pitäisi erityisesti olla mukana.

Aiheesta käytiin keskustelua ja todettiin terminologian hämärtyneen. Anne Räsänen painotti, että työ pitäisi tehdä siten, että kaikki osapuolet ymmärtävät käytettävän sanaston.

MoK

Puheenjohtaja Jaana Kataja kertoi, että uusi MoK-yhteyshenkilö on Tina Lindgren. Jatkossa MoK-lehti ilmestyy kerran vuodessa ja virallinen nimi on nyt lyhennetty "MoK" entisen Meddelerser om Konservering'n sijaan.

Monumental Treasures – Preservation and Conservation kongressi, 21.-23.10.2015 Suomen kansallismuseon auditoriossa, Helsingissä.

Kongressityöryhmän vetäjä Maarit Jones kertoi kongressikuulumiset. Kongressityöryhmä on toiminut aktiivisesti työllistäen useita ihmisiä. Yhtenä haasteena on ollut sponsoreiden ja apurahojen saanti. Kansallismuseo toimii merkittävänä sponsorina antaessaan auditorion kongressipaikaksi. Sponsoriohjelma on löydettävissä PKL:n internet-sivuilla.

Kongressin ilmoittautuminen on alkanut. Kongressin ohjelmaa ei ole vielä julkistettu, mutta esiintyjät löytyvät nettisivuilta. Esiintyjä on kaikilta konservoinnin aloilta. Kongressijulkaisun artikkelit ovat nyt ensimmäisellä lukukierroksella, julkaistaville artikkeleille toivotaan vielä tarkastajia toiselle lukukierrokselle. Metropolian konservointiopiskelijat osallistuvat kongressin käytännön järjestelyihin.

Syyskoulutuspäivät ja -kokous 2015

Jaana Kataja kertoi, että kongressista johtuen, ensi syksynä ei pidetä koulutuspäiviä. Syksyn vuosikokouksen pidetään 2.10.2015 Helsingissä. Kellonaika ja paikka ilmoitetaan myöhemmin.

Hallitus ottaa vastaan ideoita kevään 2016 koulutuspäivän paikasta ja aiheesta.

Konservaattoriiliton lehti

Konservaattoriiliton lehden päätoimittaja Marleena Vihakara kertoi viime vuoden lehtien toimitusvaikeuksista. Nykyisen lehden painopaikan kanssa on ollut mittavia ongelmia painolaadussa ja lehtien lähettämässä. Uusi painopaikka on ollut haussa ja tällä hetkellä on koevedokset mahdollisista vaihtoehdoista tarkastelussa.

Koska lehden työryhmä työstää myös kongressijulkaisua, ilmestyvät konservaattoriiliton lehdet nro 2 ja 3/2015 tuplanumerona syyskuussa.

7 Vuoden 2014 toimintakertomuksen hyväksyminen

Mari Lenck esitteli toimintakertomuksen pääpiirteissään. Hyväksyttiin vuoden 2014 toimintakertomus sellaisenaan (liite 4).

8 Vuoden 2014 tilinpäätös

Vuoden 2014 tilinpäätöksen esitteli taloudenhoitaja Emmi Heinonen (liite 5). Hyväksyttiin tilinpäätös vuodelle 2014.

9 Tilintarkastajien lausunto 2014 tilien tarkastuksesta

Emmi Heinonen luki tilintarkastajien lausunnot. Tilintarkastuksessa ei ole havaittu huomautettavaa tilintarkastajan eikä toiminnantarkastajan toimesta (liite 6).

10 Vastuuvapauden myöntäminen vuoden 2014 hallitukselle ja muille toimihenkilöille

Myönnettiin vastuuvapaus vuoden 2014 hallitukselle ja muille toimihenkilöille.

11 Jäsenhakemukset

Hyväksyttiin jäsenhakemukset seuraavasti (liite 7):

Eläkeläisjäseneksi:	Jorma Korpela
Varsinaiseksi jäseniksi:	Taru Mäkitalo
	Anna Lehikoinen
	Kaisa Kannus
	Päivi Allinniemi
	Stina Björklund
Opiskelijajäseneksi:	Salla Koskiniemi

12 NKF sääntömuutos

NKF:n Norjan osasto ei hyväksynyt viime vuonna esitettyä NKF sääntömuutosta, jonka suomen osasto hyväksyi kevään 2014 vuosikokouksessa. Liittoneuvosto teki uuden ehdotuksen pykälään 3 sääntömuutoksiksi Norjan kommentit huomioon ottaen. Muutosehdotus on seuraava:

- o UUSI

§3 Nordiska konservatorförbundet utgörs av samtliga medlemmar i sektionernas alla kategorier. Godkännande av medlemmar och placering i kategori sker i enighet med respektive sektionens upptagelsekriterier som skall framgå i sektionens stadgar. Tre års godkänd konservatorutbildning är minimumkrav för fullt medlemskap i alla sektioner av NKF. **Medlemskap i en sektion är inte automatiskt överförbart till en annan sektion.**

- o VANHA

§3 Nordiska konservatorförbundet utgörs av samtliga medlemmar i sektionernas alla kategorier. Godkännande av medlemmar och placering i kategori sker i enighet med respektive sektionens upptagelsekriterier som skall framgå i sektionens stadgar. Tre års godkänd konservatorutbildning är minimumkravet för fullt medlemskap i alla sektioner av NKF. ~~Ett fullt medlemskap är automatiskt överförbart till de andra sektionerna i NKF.~~

Hyväksyttiin sääntömuutos. Ilmoitetaan muutos liittoneuvostolle.

13 Muut asiat

Anne Räsänen toi esiin, että 18.3. Europa Nostran yleisökeskustelussa on ollut yhtenä aiheena rakennuskonservaattorikoulutus ja sen loppuminen Suomessa. Seinäjoen rakennuskonservaattorikoulutuksen opettajat on irtisanottu, mutta kesken olevat koulutukset pyritään hoitamaan koulutukset loppuun. Jatko on epävarma ja tilanne näin ollen huoletuttava rakennuskonservaattorikoulutuksen osalta. Metropoliassa interiööri-konservaattorikoulutus jatkuu vielä alkaneen 4-vuotiskauden, mutta jatko on epävarma ammattikorkeakoulusäästöjen takia. Tällä hetkellä ei ole takuuta, jatkuvatko kaikki konservaattorikoulutuslinjat Metropoliassa. Päivi Ukkonen totesi, että tällä hetkellä on menossa mahdollinen dualimallista luopuminen, jolloin ammattikorkeakoulu- ja yliopisto-opinnot yhdistettäisiin. Asia on kuitenkin vielä avoin. Konservattorikoulutuksen haaste on se, että opiskelijoita on vähän ja valmistuu harvoin. PKL:n olisi hyvä miettiä voisiko liitto tehdä jotain asian hyväksi ja olla esimerkiksi yhteydessä opetusministeriöön. Ukkonen edelleen esitti, voisiko vaalien alla herättää keskustelua aiheesta.

Maarit Jones toi esiin KVTES:n 1.7.2015 tulevat palkkahinnoittelumuutokset, jossa konservaattorit ja museomestarit on laitettu samaan palkkaluokkaan. Kuntatyönantaja voi edelleen itse päättää kunkin ammattiryhmän palkkauksen, mutta KVTES:n muutos antaa täysin väärän kuvan konservaattoreiden koulutus ja ammattitasosta työnantajalle. Päivi Ukkonen muistutti, että konservaattorit ovat koulutuksen osalta eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten mukaan EQF8 luokassa (European Qualifications Framework, tarkoituksena helpottaa eri maiden tutkintojen ja tutkintotasojen vertailua). Keskusteltiin konservaattoreiden huonosta palkkauksesta ja toiveista saada konservointipinnot yliopistoon.

Keskusteltiin konservoinnin asiakastöiden ALV määrästä. Satu Haapakoski totesi myös, että konservaattoripalvelut eivät kuulu kotitalousvähennyksen piiriin.

Keskusteltiin, miten konservaattorien osaamista ja tärkeyttä eri kulttuuriperinnön suojelun osaluissa voitaisiin tuoda julki enemmän. Tulevan kongressin avulla pyritään ainakin saamaan näkyvyyttä mediassa. Maarit Jones toi esiin, että kongressin teema rakentuu paljon eri toimijoiden välisen yhteistyöhön, jonka toivotaan herättävän laajempaa keskustelua aiheesta.

14 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 17:54.

Jaana Kataja, pj

Kaisa Kantanen, sihteeri

Siukku Nurminen, pöytäkirjantarkastaja

Päivi Ukkonen, pöytäkirjantarkastaja

Liitteet

Esityslista (1)

Osallistujalista (2)

EuNo Pöytäkirja (3)

Toimintakertomus 2014 (4)

Tilinpäätös 2014 (5)

Tilintarkastajan lausunto (6)

Jäsenasiat (7)

**POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON
SUOMEN OSASTO ry**

**NORDISKA KONSERVATORFÖRBUNDETS
FINLÄNDSKA SEKTION rf**

**NORDIC ASSOCIATION OF CONSERVATORS
FINNISH SECTION ra**



TOIMINTAKERTOMUS 2014

Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osasto ry (PKL) on Nordiska konservatorförbundetin (NKF) vuonna 1963 perustettu jäsenjärjestö. Pohjoismaiden osastojen välisenä yhteistyöelimenä toimii Liittoneuvosto, joka muodostuu kunkin maan puheenjohtajasta ja liittoneuvoston puheenjohtajasta. NKF:lla on Pohjoismaissa yhteensä noin 1200 jäsentä.

Konservaattoriliitto toimii eri konservointialojen ja museoalan yhdyssiteenä. Yhdistyksen tarkoituksena on seurata alan koulutusta, sekä edistää konservointityön kehitystä ja konservattoreiden ammattipätevyyttä. Yhdistys pyrkii osaltaan valvomaan ammattikunnan sosiaalisia etuja ja konservattori-nimikkeen käyttöä.

Konservaattorin ammattinimikkeen suojauksen osalta voidaan todeta, että tutkintonimike "konservaattori AMK" on opetusministeriön päätöksellä suojattu. Sen sijaan konservattorinimikkeen käyttöä tehtävänimikkeenä ei ole millään tavoin rajattu, eikä ole olemassa järjestelmää, joka estäisi asiantuntematonta henkilöä puuttumasta kulttuurihistoriallisesti merkittäviin kohteisiin. Tilanteen selkiinntäminen eurooppalaisella tasolla on myös European Confederation of Conservator-Restorers' Organisations:n (E.C.C.O.) tärkeimpiä päämääriä. PKL on E.C.C.O.:n täysjäsen.

Jäsenistö

Yhdistyksellä oli vuoden 2014 lopulla yhteensä 269 jäsentä: liitännäisjäseniä 18, opiskelijajäseniä 84, varsinaisia jäseniä 146, kunniajäseniä 4, eläkeläisjäseniä 10 ja yhteisökannattajajäseniä 6. Vuoden aikana yhdistykseen liittyi 3 uutta varsinaista jäsentä, 13 opiskelijajäsentä ja, 5 opiskelijajäsentä siirtyi varsinaiseksi jäseneksi, ja 1 jäsen siirtyi eläkeläisjäseneksi. Yhdistyksestä erosi 7 henkilöä. Lisäksi 5 jäsentä erotettiin.

Yhdistyksen hallitus piti vuonna 2014 10 kokousta, joista yksi oli sähköpostikokous. Hallituksen puheenjohtajana toimi Nina Jolkkonen-Porander (10/10) ja varapuheenjohtajana Jaana Kataja (9/10), hallituksen jäsenenä Mari Saari (9/10), Marleena Vihakara (7/10), Mari Lenck (7/10), Maarit Jones (9/10), Ilsi From (6/10) ja Kaisu Voutilainen (8/10). Yhdistyksen hallituksen sihteerinä toimi Riikka Kupias (8/10), jäsenasiansihteerinä Anna Aaltonen (3/10) ja taloudenhoitajana Henna Koskinen (4/10) ja 13.6.2014 alkaen Emmi Heinonen (5/10).

Hallituksella on työvaliokunta, joka kokoontuu tarvittaessa ja valmistelee asiat hallituksen kokouksiin. Työvaliokuntaan kuuluvat yhdistyksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri ja taloudenhoitaja. Työvaliokunta ei kokoontunut vuoden 2014 aikana.

Yhdistyksen 2014 tilien tarkastajina toimivat Tilintarkastusrengas ja toiminnantarkastajana Liisa Valkeapää.

Vuosikokoukset ja koulutuspäivät

Yhdistyksen kaksi sääntömääräistä yleiskokousta pidettiin Hyvinkäällä 28.3.2014 ja Tampereella 10.10.2014.

Kevään koulutuspäivä järjestettiin 28.3.2014 Hyvinkäällä Suomen rautatiemuseon tiloissa. Koulutuspäivien aikana kuultiin perinnejuna Valtterin konservoinnista ja restauroinnista, tutustuttiin museon kokoelmiin sekä kuultiin luentoja Hyvinkään Arena-teatterin seinämaalauksen konservoinnista, Kaarina Kaikkosen tilataideteoksen hankinnasta virinneestä keskustelusta, Anitra Lucanderin monumentaalisen tekstiilikollaasin puhdistamisesta ja nykytaiteen elinkaaresta. Kevään koulutuspäivään osallistui 70 henkilöä. Koulutuspäivillä luennoivat Iiro Niemi, Inka Alén, Ilsi From, Aarne Alameri, Merja Iloa, Päivi Ukkonen, Taina Leppilähti sekä Siukku Nurminen.

Syksyn koulutuspäivillä 10.10.2014 Tampereen Museokeskus Vapriikissa kuultiin esitelmää Museokeskuksen suunnittelusta ja toteutuksesta, museoesineiden säilytysolosuhteiden suunnittelusta sekä uusista olosuhdemittaukseen kehityksistä laitteista. Luentojen jälkeen tutustuttiin Tampereen kokoelmakeskukseen ja sen konservointitiloihin. Koulutuspäivään osallistui noin 100 henkeä. Koulutuspäivillä luennoivat Kokoelmakeskuksen päällikkö Tiina Paavola, Constructor Finland Oy:n avainasiakaspäällikkö Tiina Myllymaa, sekä toimitusjohtaja Veli Lipponen Senvir oy:stä.

Vuosikokouksissa sääntömääräisten asioiden lisäksi käsiteltiin ja hyväksyttiin keväällä NKF Liittoneuvoston ehdotus NKF sääntöuudistuksesta (stadgar för Nordiska konservatorförbundet, ICC Nordic Group).

Tiedotus

Yhdistyksen tärkein tiedotuskanava on *Konservaattoriiliton lehti*, joka on myös yhdistyksen ainoa virallinen tiedotuskanava. Lehestä ilmestyi vuoden aikana 4 numeroa, numerot 116 – 119. Lehden painosmäärä oli 300 ja sen vastaavina toimittajina olivat Marleena Vihakara sekä Tuija Toivanen, joka luopui tehtävästä vuoden alussa. Lehden toimitussihteeriksi valittiin tammikuussa Hanna-Leena Väisänen, ja hän ryhtyi syksyllä myös lehden toimittajaksi. Anna Rajainmaa valittiin syksyllä toimitussihteeriksi ja taittajaksi. Lehden toisena taittajana toimi Satu Haapakoski. Vuoden 2014 aikana lehteä alettiin julkaista myös konservaattoriiliton internetsivuilla samanaikaisesti painetun lehden kanssa. PKL:n lehden tiedottajaksi valittiin tammikuussa 2014 Jenniina Siira. Hänen tehtävänä on ilmoittaa jäsenille sähköpostitse lehden ilmestymisestä. Jäsenet voivat halutessaan luopua painetusta lehdestä. Noin 20 on ilmoittanut luopuvansa lehdestä. Jäsenlevityksen lisäksi lehteä lähetettiin vapaakappaleina seuraaville tahoille: NKF:n muut osastot, E.C.C.O., ICCROM, Suomen museoliitto, Museoalan ammattiliitto, Tarton yliopiston kirjasto ja IIC:n kirjasto Lontoossa.

Yhdistys julkaisee yhdessä Pohjoismaisen konservaattoriiliton muiden jäsenosastojen kanssa vuoteen 2014 saakka kaksi kertaa vuodessa ilmestynyttä *Meddelelser om konservering* -lehteä (MOK). Lehti on konservointialan tieteellinen julkaisu, jossa ilmestyneistä artikkeleista osa on vertaisarvioituja. Vuoden 2014 kahdesta numerosta toinen oli yleisnumero ja toinen teemanumero, jonka aiheena oli tiedotus internetissä (Formidling på internettet). Lehden Suomen osaston yhteyshenkilönä toimi lokakuuhun asti Liisa Valkeapää, minkä jälkeen tehtävä siirtyi Jaana Katajan vastuulle. MOK –lehdelle perustettiin vuonna 2014 oma sivu yhteisöpalvelu Facebookiin. Vuoden 2014 aikana lehteä alettiin julkaista myös internetissä samanaikaisesti painetun lehden kanssa, osoitteessa www.nordiskkonservatorforbund.org/. Liittoneuvoston kokouksessa lehden uudeksi viralliseksi nimeksi päätettiin ottaa käyttöön MOK. Vuodesta 2015 alkaen lehti ilmestyy kerran vuodessa.

Yhdistyksen verkkosivuilla www.konservaattoriilitto.fi jaetaan tietoa konservoinnista ja Konservaattoriilitosta. Sivulla on myös konservointipalveluja tarjoavien jäsenten yhteystiedot.

Sivujen ylläpitäjinä toimivat Liisa Helle-Wlodarczyk ja Pia Klaavu. Sivuja täydennetään jatkuvasti. Verkkosivuilla on myös konservaattoreiden yhteydenpitoon tarkoitettu keskustelupalsta.

Yhteisöpalvelu Facebookissa Konservaattoriiliitolla on oma sivunsa, joka toimii myös tiedotuskanavana. Yhdistyksen sivun ylläpitäjinä toimivat yhdistyksen hallituksen jäsenet.

Tiedotusvälineenä toimii myös konservaattoreiden sähköpostilista osoitteessa konservaattorit@lists.oulu.fi, jota ylläpitää Jari Heinonen. Kyseinen sähköpostilista ei ole Konservaattoriiliiton virallinen tiedotuskanava, koska kaikki jäsenet eivät ole listalla ja listalla on myös henkilöitä, jotka eivät kuulu liittoon. Kyseinen sähköpostilista on erinomainen keskustelukanava ammattiin liittyvissä asioissa. Vuonna 2014 yhdistyksen tiedottaja kokosi sähköpostilistan niistä liiton jäsenistä, joilla on sähköpostiosoite. Tällä kanavalla tiedotetaan virallisia ilmoituksia, kuten Konservaattoriiliiton lehden ilmestyminen internetissä, sekä muistutukset vuosikokouksiin liittyvistä asioista.

Pohjoismaisella konservaattoriiliitolla on yhteiset verkkosivut muiden pohjoismaisten osastojen kanssa osoitteessa: www.nordiskkonservatorforbund.org. Sivuja päivitetään jatkuvasti. Vetovastuu sivujen päivittämisestä siirtyi 2014 Norjan osastolle.

Kansainvälinen toiminta

NKF:n Liittoneuvosto piti ylimääräisen kokouksen Reykjavikissa 28.2.2014. Kokouksen tarkoitus oli muokata NKF:n kongressien ja koulutuspäivien ohjeita ja liiton sääntöjä selkeämmiksi. Kokouksessa oli edustaja kaikista Pohjoismaista. Suomea edusti puheenjohtaja Nina Jolkkonen-Porander. Kokouksen laatimat muutosehdotukset hyväksyttiin jäsenosastojen hallituksissa ja vuosikokouksissa. Varsinaiseen NKF:n liittoneuvoston vuosikokoukseen, joka pidettiin 21.10.2014 Kööpenhaminassa, sekä MOK – toimituskunnan kokoukseen 20.10.2014 osallistui varapuheenjohtaja Jaana Kataja Suomen osaston edustajana. Liittoneuvoston kokouksessa päätettiin yhdenmukaistaa jäsenkriteerejä niin, että vaatimuksena jäsenyyteen olisi tutkinnon lisäksi yksi vuosi työkokemusta alalta. Norjan osasto ei hyväksynyt liiton sääntöuudistusta, vaan vaati siihen muutoksen. Liittoneuvosto hyväksyi muutosehdotuksen.

NKF on The International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works:n (IIC) Nordic IIC group. IIC on perustettu 1950, sen kotipaikka on Lontoo. Konservaattoriiliiton suomen osaston IIC-yhteyshenkilönä toimii IIC:n Council Member Tiina Sonninen. Hallituksen yhteyshenkilöksi valittiin vuonna 2014 Marleena Vihakara.

PKL on European Confederation of Conservator-Restorers' Organisations (E.C.C.O.) varsinainen jäsen. E.C.C.O. on perustettu 1991 ja sen kotipaikka on Bryssel, Belgia. E.C.C.O.:ssa on 22 jäsenliittoa. Sen tarkoituksena on kehittää konservointiprofessiota. PKL ja sen jäsenet ovat sitoutuneet noudattamaan E.C.C.O.:n ammattieettisiä sääntöjä. E.C.C.O.:n yleiskokous pidettiin Bolzanossa Etelä-Tiroolissa 14.4.2014. Mari Lenck toimii yhdistyksen E.C.C.O. –yhteyshenkilönä. Yleiskokouksessa käsiteltiin E.C.C.O.:n taloudellista tilannetta, missiota, visiota ja tulevaa strategiaa. Keskustelua käytiin konservointiin ja kulttuuriomaisuuden säilyttämiseen liittyvistä eri maiden lainsäädännöistä ja EUn suhteesta niihin.

Yhdistys liittyi Europa Nostra –järjestöön (EuNo) vuonna 2011. EuNo on eurooppalainen kulttuuriperintöä vaaliva kansalaisjärjestö, joka edustaa yli 300:aa yhteisöä yli 50:stä maasta. Järjestön päämääränä on suojata Euroopan kulttuuriperintöä ja tarjota vahva verkosto alan keskustelulle. Järjestö myös palkitsee vuosittain parhaita kulttuuriperintömme suojelemisen hankkeita ja projekteja, edistää suojelupolitiikkaa ja korkeita standardeja kulttuuriperinnön suojelutoimissa, sekä pyrkii kampanjoimaan kaikkia uhkia vastaan, jotka kohdistuvat herkkiin rakennuksiin, paikkoihin ja maisemiin. Jäsenyyden myötä yhdistys on automaattisesti myös EuNo Suomen osaston (perustettu vuonna 2011) jäsen. PKL:n EuNo-yhteyshenkilönä toimii Katja Luoma. Vuonna 2014 yhdistyksen vuosikokous järjestettiin 26.3 Seipelin salissa,

Turussa. Tilaisuudessa käsiteltiin mm. rakennuskonservoinnin koulutuksen nykytilaa ja uutta kiinteistöverolakiehdotusta. Katja Luoma valittiin EuNoFinin hallitukseen. Europa Nostran vuoden 2014 kulttuuripalkinnosta pääsi kilpailemaan Suomesta kahdeksan kohdetta. Palkintoa ei tällä kertaa tullut. Vuoden 2015 kilpailuun osallistuu Suomesta seitsemän kandidaattia. Voittajat selviävät kulttuuripalkintogaalassa Oslossa kesäkuussa.

PKL on CEN/TC 346 seurantaryhmän jäsen. Kulttuuriperinnön vaalimisen seurantaryhmän SR 216 tehtävänä on toimia alansa liittyvän standardisoinnin kansallisena asiantuntijaelimenä. SR216 seuraa ja vaikuttaa toimialansa eurooppalaiseen standardisointiin, ottaa kantaa standardiehdotuksiin ja päättää kääntämisestä. Seurantaryhmän toimiala on sama kuin komitean CEN/TC 346, joka on ainoa eurooppalainen standardisoimiskomitea vastaten kulttuuriperinnön vaalimiseen liittyvien standardien valmistelusta. Sen alaisuudessa laaditaan mm. korjausrakentamista, konservointia, valaistusta, energiatehokkuutta, pakkauksia ja kuljetusta, kokoelmien säilymisen turvaamista, sisä- ja ulkopuolisen ilmaston mittaamista ja konservointiprosessia käsittelevät standardit. PKL:a edustaa kansallisessa seurantaryhmässä Riitta Koskivirta. Seurantaryhmän SR 216 kokoontui vuoden 2014 aikana 4 kertaa.

Toimitilat

Yhdistyksellä ei ole varsinaisia toimitiloja, vaan tiloja on tarvittaessa vuokrattu käyttöön Suomen Museoliiton toimistosta Helsingissä. Yhdistyksen postiosoite on edelleen Museoliiton toimiston osoite. Osoitteeseen tulevat yhteydenotot ohjataan yhdistyksen toimihenkilöille. Yhdistyksellä on arkistokaappi, jonka sijoituspaikka on Metropolia Ammattikorkeakoulun konservointiosaston tiloissa Vantaalla. Lisäksi yhdistyksellä on arkistomateriaalia Toimihenkilöarkistossa.

Muu toiminta

PKL:n Suomen osasto juhli vuonna 2013 50-vuotista taivaltaan. Juhlavuoden kunniaksi konservointia tehtiin tunnetuksi kirjastoissa kiertävän näyttelyn myötä. Näyttely jatkui vielä vuoden 2014 puolella (7.1.-15.2.) Vaasan kaupungin kirjastossa. Sagalundin museo Kemiössä lainasi näyttelyn kesäksi 2014. Loppuvuodesta näyttely oli esillä Konservointi Arkissa Helsingissä, Tina Lindgrenin juhlistaessa yrityksensä 20. vuotta. Konservaattoriiliiton esitteitä ja vauriokortteja jaettiin pr-käyttöön.

Vuoden 2014 tärkein ja vaativin haaste oli vuonna 2015 järjestettävän *Monumental Treasures – Preservation and Conservation XX NKF* – kongressin suunnittelun aloittaminen. Hallitus valitsi tammikuussa työryhmän; Nina Jolkkonen-Porander pj, Jaana Kataja vara pj, Ilsi From, Maarit Jones, Mari Lenck, Katja Luoma, Mari Saari, Marleena Vihakara, Kaisu Voutilainen sekä taloudenhoitaja Henna Koskinen suunnittelemaan kongressia. Elokuussa kongressin puheenjohtajaksi vaihtui Maarit Jones Nina Jolkkonen-Poranderin luopuessa tehtävästä. Kongressityöryhmään liittyivät vuoden aikana Anna Rajainmaa, Satu Haapakoski ja Hanna-Leena Väisänen. Kongressityöryhmä kokoontui 5 kertaa.

Liittoneuvoston ehdotuksesta kongressin teemaksi otettiin monumentaaliset konservointikohteet. Kongressin aiheena on monumentaalisten kulttuuriperintökohteiden säilyttäminen, konservointi sekä yhteistyö eri toimijoiden välillä. Aihe sopii erinomaisesti toteutettavaksi Helsingissä, missä on meneillään Presidentinlinnan, Kansalliskirjaston sekä Eduskuntatalon restaurointiprojektit. Kongressikieleksi valittiin englanti, koska luennoitsijoita ja osallistujia toivotaan myös Pohjoismaiden ulkopuolelta. Kongressijulkaisu päätettiin toteuttaa siten, että se on valmis jaettavaksi kongressissa. Esitelmähaku julkaistiin keväällä useita konservointi- ja kulttuuriperintöalan kansainvälisiä kanavia hyödyntäen. Sen runsaasta ja tasokkaasta annista (51 kpl) työryhmä valitsi lokakuun lopussa 20 esitelmää ja myöhemmin joulukuussa 11 posteriehdokasta. Kongressissa esitellään monumentaalikohteita kaikilta konservointialoilta.

Kongressipaikaksi valittiin Suomen Kansallismuseon auditorio ja sponsorisopimus ts. vapautus tilavuokrasta sovittiin lokakuussa 2014. Osallistujamäärätavoite on noin 200 henkilöä. Kongressin rahoitusta varten luotiin apuraha- sekä sponsoriohjelma. Apurahoja anottiin vuoden loppuun mennessä 6 kpl. Kongressin visuaalinen ilme tilattiin Supergroup Studios Brand Identity Design -yritykseltä.

Stipendejä jaettiin keväällä 2014 Vantaan Metropolista ja Seinäjoen ammattikorkeakoulusta konservaattoreiksi valmistuneille viidelle PKL:n jäsenelle. Stipendin arvo oli 100 euroa. Konservaattoriilitosta pyydettiin juhlapuhuja Metropolian kevätjuhlaan, jossa valmistui konservaattoreiden lisäksi vaatetus- ja muotoilualan opiskelijoita. Juhlapuheen piti ja PKL -stipendit jakoi 9.6.2014 Marleena Vihakara.

Yhdistyksessä toimi erikoistumisalakohtaisia työryhmiä mm. tekstiilikonservaattoreiden, paperikonservaattoreiden, arkeologisten materiaalien konservaattoreiden sekä rakennuskonservaattoreiden (Konsti) työryhmät. Konstilla on oma sähköpostiosoite, jonne jäsenet voivat lähettää yhteystietonsa saadakseen infokirjeitä. Osoite on pkl.konsti@gmail.com. Tekstiilikonservaattoreilla on oma sähköpostilista: tekons@googlegroups.com. Syksyllä tekstiilikonservoinnin työryhmä järjesti opintomatkan Tallinnaan Taidemuseo Kumun *Kadonneen maailman loistoa* Art Déco -näyttelyyn. PKL myönsi avustuksen opintomatkaa varten. Avustuksen edellytyksenä oli artikkelin kirjoittaminen näyttelystä Konservattoriiliton lehteen.

Hallitus päätti selkiyttää PKL -arkistojen tilannetta vuonna 2014. Anna Aaltonen, Laura Sallas ja Kaisu Voutilainen inventoivat Metropolian tiloissa Tikkurilassa olevan arkistokaapin sisältöä ja valmistelivat säilytettävät aineistot Toimihenkilöarkistoon siirtoa varten.

Yhdistyksen kevätkokouksessa jäsenistöstä esitettiin toive selvittää mahdollisuutta siirtää konservointipinnot yliopistoon. Hallitus päätti selvittää konservointipintojen tasoa ja tilaa muissa Euroopan maissa. Selvitystyö aloitettiin vuonna 2014 ja sen perusteella voidaan myöhemmin jatkaa keskustelua konservointipintojen tulevaisuudesta ja kehittämisestä.

Talous

Opetusministeriö myönsi vuonna 2014 yhdistykselle 13 000 euron suuruisen avustuksen jäsentiedotukseen ja järjestöpalvelujen ostamiseen.

Yhdistyksen tilinpäätös oli 2242,93 euroa ylijäämäinen. Ylijäämää jäi, koska koulutuspäiväkohteet sponsorivat tilaisuuksia. Ylijäämä siirretään *Monumental Treasures – Preservation and Conservation XX NKF* – kongressin järjestämiseen. Jäsenmaksut pysyivät vuonna 2014 ennallaan ja olivat varsinaisten jäsenten ja liitännäisjäsenten osalta 48 euroa sekä opiskelija-jäsenten osalta 42 euroa. Yhteisökannattaja-jäsenten osalta jäsenmaksu oli 120 euroa. Eläkkeellä oleville konservaattoreille yhdistys myönsi anomuksesta 50 %:n alennuksen jäsenmaksusta.

Yhdistys maksoi E.C.C.O. -jäsenyydestä 1000 euroa, yhteispohjoismaisesta lehdestä *Meddelelser om konservering* 3678,73 euroa ja NKF:n liittoneuvoston kuluja 125 euroa, sekä EuNo-jäsenyydestä 200 euroa ja CEN- seurantaryhmän jäsenyydestä 800 euroa.

Vaikka yhdistyksen talous on vakaalla pohjalla ja tasapainossa, se on täysin riippuvainen Opetus- ja kulttuuriministeriön avustuksesta.

Hallitus 24.2.2015

Pohjoismainen Konservattoriiliitto Suomen osasto Ry

Y: 1463614-9

TASEKIRJA 31.12.2014

Pohjoismainen Konservattoriiliitto Suomen osasto Ry

31.12.2014

Y: 1463614-9

Tilinpäätös tilikaudelta 1.1. - 31.12.2014

TASEKIRJA 31.12.2014

Toimintakertomus

Tuloslaskelma

Vastaavaa

Vastattavaa

Liitetiedot

Luettelo käytetyistä kirjanpitokirjoista

Tositelajit ja säilyttämistapa

Tilinpäätöksen allekirjoitus

Tämä tasekirja sekä tähän tasekirjaan liittyvät päivä- ja pääkirja on säilytettävä Vähintään 10 vuotta tilikauden päättymisestä lukien. Muu tositeaineisto on säilytettävä vähintään 6 vuotta sen vuoden lopusta jonka aikana tilikausi on päättynyt.

Tuloslaskelma

Pohjoismainen Konservattoriiliitto Suomen Osasto R, Y-tunnus: 1463614-9

Sivu 1 / 1
20.02.2015

Ajalta	01.01.2014 - 31.12.2014	01.01.2013 - 31.12.2013
Yhdistys		
Varsinainen Toiminta		
TUOTOT		
Juhlavuoden tuotot		5 070,00
Muut tuotot	626,75	7 525,79
Tuotot yhteensä	626,75	12 595,79
KULUT		
Muut kulut		
Muut kulut	-24 863,82	-45 914,78
Muut kulut yhteensä	-24 863,82	-45 914,78
Tuotto- /Kulujäämä	-24 237,07	-33 318,99
VARAINHANKINTA		
Tuotot	13 480,00	13 406,00
Tuotto- /Kulujäämä	-10 757,07	-19 912,99
Tuotto- /Kulujäämä	-10 757,07	-19 912,99
SATUNNAISET ERÄT		
Yleisavustukset	13 000,00	13 000,00
TILIKAUDEN TULOS	2 242,93	-6 912,99
TILIKAUDEN YLIJÄÄMÄ/ALIJÄÄMÄ	2 242,93	-6 912,99

Tase

Pohjoismainen Konservattoriiliitto Suomen Osasto R, Y-tunnus: 1463614-9

Sivu 1 / 2
20.02.2015

Ajalta	31.12.2014	31.12.2013
V a s t a a v a a		
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
Pitkäaikaiset saamiset		
Myyntisaamiset	0,00	645,00
Muut saamiset	640,00	
Pitkäaikaiset saamiset yhteensä	640,00	645,00
Rahat ja pankkisaamiset	13 339,88	9 299,23
VAIHTUVAT VASTAAVAT YHTEENSÄ	13 979,88	9 944,23
V a s t a a v a a Y h t e e n s ä	13 979,88	9 944,23

Tase

Pohjoismainen Konservattoriiliitto Suomen Osasto R, Y-tunnus: 1463614-9

Sivu 2 / 2
20.02.2015

Ajalta	31.12.2014	31.12.2013
Vastattavaa		
OMA PÄÄOMA		
Edellisten tilikausien ylijäämä (alijäämä)	6 224,65	13 137,64
Tilikauden ylijäämä (alijäämä)	2 242,93	-6 912,99
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	8 467,58	6 224,65
VIERAS PÄÄOMA		
Lyhytaikainen vieras pääoma		
Ostovelat	4 410,70	
Muu vieras pääoma	1 101,60	3 719,58
Lyhytaikainen vieras pääoma yhteensä	5 512,30	3 719,58
VIERAS PÄÄOMA YHTEENSÄ	5 512,30	3 719,58
Vastattavaa Yhteensä	13 979,88	9 944,23

TILINPÄÄTÖKSEN 31.12.2014 LIITETIEDOT

Annetut vakuudet ja vastuusitoumukset

Tilikaudella ei ollut elinkeinotoimintaan liittyviä annettuja pantteja, eikä velkojen vakuudeksi annettuja vakuuksia tai vastuusitoumuksia.

Luettelo käytetyistä kirjanpitokirjoista ja niiden säilytystavoista

Päiväkirja	Pdf-tiedostona
Pääkirja	Pdf-tiedostona
Tasekirja	Nidottu asiakirja

Luettelo tositteiden lajeista ja tieto niiden säilytystavoista

<u>Tositelajit:</u>		<u>Säilytystavat:</u>
Tositelaji 60:	Danske-pankkitositteet	Paperitositteina
Tositelaji 70:	Danske-pankkitositteet	Paperitositteina
Tositelaji 80:	Danske-pankkitositteet	Paperitositteina
Tositelaji 90:	Muistiotositteet	Paperitositteina

Hallituksen allekirjoitukset

Turussa / 2015

**TOIMITAMME KAIKKI MATERIAALIT, TARVIKKEET
JA LAITTEET KOKOELMIEN HOITON
MUSEOILLE, ARKISTOILLE JA KIRJASTOILLE.**

oo

MH-Keskus Oy
tel. 045 803 1330
info@museoidenhankintakeskus.fi

Vieraile myös
verkkokaupassa:
www.museoidenhankintakeskus.fi

Verkkosivuilta voit tilata
uutiskirjeemme, jossa kerrotaan
mmm. uusista tuotteista sekä
kuukauden tarjouksista.

**Museoiden 
hankintakeskus**

Hallitus 2015

Puheenjohtaja

Jaana Kataja
Tekstiilikonservaattori
Kymenlaakson museon kokoelmakeskus
Keisarimajantie 11, 48230 Kotka
040 350 6358
jaana.nkf@gmail.com

Varapuheenjohtaja

Mari Saari
Tekstiilikonservaattori
040 073 1896
mari.saari@outlook.com

Jäsenet

Satu Haapakoski
Esinekonservaattori
info@kobotti.fi
044 713 0654

Maarit Jones
Tekstiilikonservaattori
Helsingin kaupunginmuseo
PL / PB 4300 (Sofiankatu 4)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
maarit.jones@hel.fi
09 310 364 84, 050 552 9376

Mari Lenck
Vastaava konservaattori, tekniikan toiminnon
esimies
Helsingin taidemuseo

Kaj Nylund
Taidekonservaattori
Koivuniemenkatu 19 B 1
10600 Tammisaari
050 527 9751
kaj.nylund@proartibus.fi

Marleena Vihakara
Paperikonservaattori
marleena.vihakara@gmail.com

Anna Rajainmaa
Paperikonservaattori
arajainmaa@gmail.com

Toimihenkilöt 2015

Taloudenhoitaja:

Emmi Heinonen
Paperikonservaattori
Vähäheikkiläntie 51 A 17
20810 Turku
emmi_heinonen@luukku.com

Liiton laskutusosoite:

PKL
Emmi Heinonen
Vähäheikkiläntie 51 A 17
20810 Turku

Sihtööri

Kaisa Kantanen
Paperikonservoinnin opiskelija
kaisa.kantanen@metropolia.fi

Jäsenasiainsihtööri

Taru Mäkitalo
Huonekalukonservaattori
Konservointikilta
Sorvaajankatu 9 A
00880Helsinki
044 022 0654
jasensihtööri@konservaattoriliitto.fi

MOK-yhdyshenkilö

Tina Lindgren
arkki@suomiforum.fi

ECCO-yhdyshenkilö ja hallituksen jäsen

Mari Lenck
Vastaava konservaattori, tekniikan
toiminnon esimies
Helsingin taidemuseo
PL 5400, 00099 Helsingin kaupunki
mari.lenck@hel.fi
040 334 6072, 09 310 87027

Europa Nostra-yhteyshenkilö

Katja Luoma
Interiöörinkonservaattori
OSK Rotunda
040 534 8021
konservaattori@gmail.com

Tapahtumakalenterin ylläpitäjä

Pia Klaavu
Esinekonservaattori
pia.klaavu@nba.fi

WWW-sivut 2012

Moderaatordi
Liisa Helle-Wlodarczyk
Maalausconservaattori
040 774 6404
info@konservointihelle.fi

Liiton lehti

Lehden asioita koskevat sähköpostit:
pkllehti@gmail.com

Päätoimittaja

Marleena Vihakara
Paperikonservaattori
marleena.vihakara@gmail.com

Toimittaja

Hanna-Leena Väisänen
Paperikonservaattori, FM
toimitussihtööri.pkl@gmail.com

Taittäjä

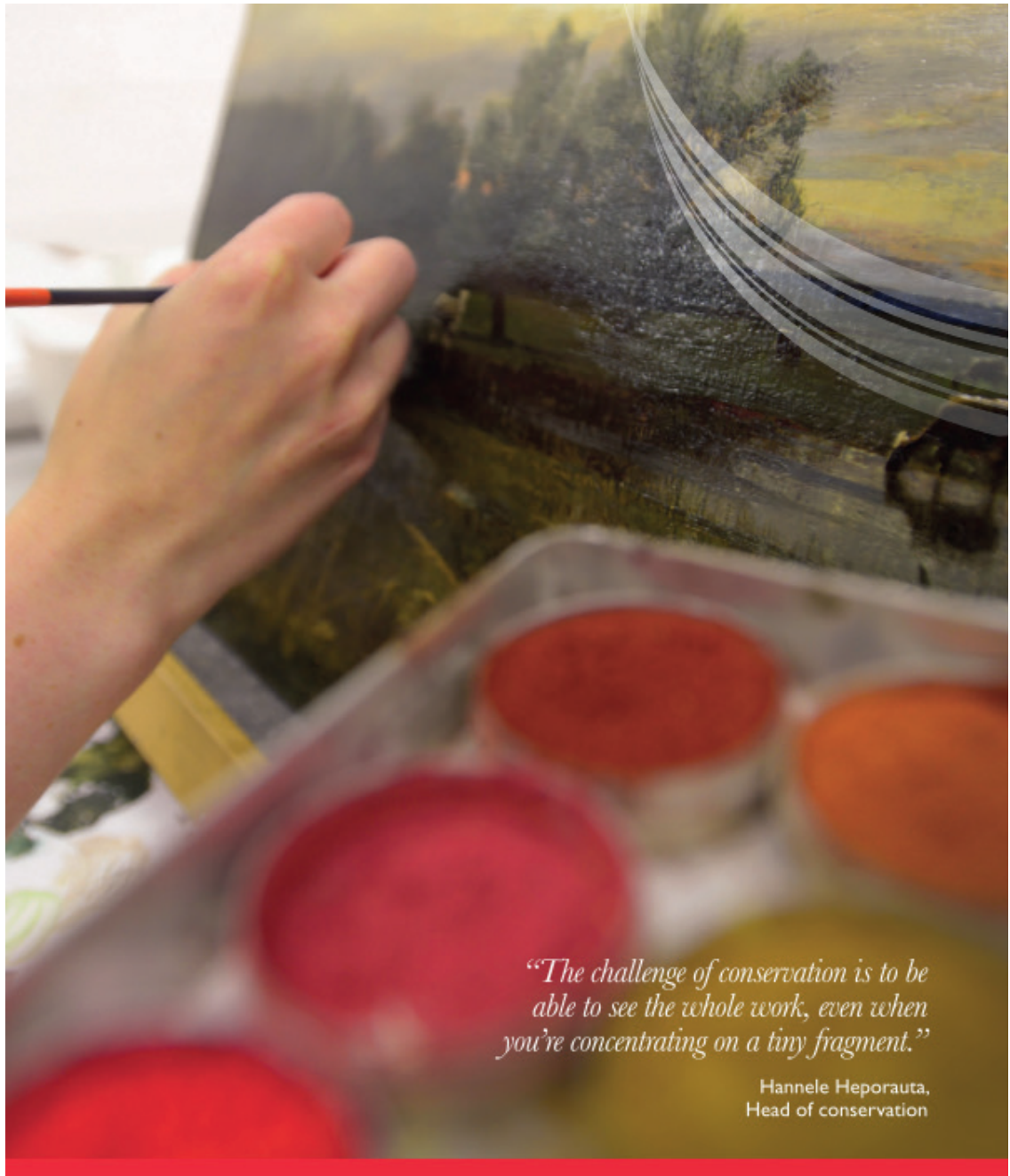
Satu Haapakoski
Esinekonservaattori
info@kobotti.fi
044 713 0654

Taittäjä/toimitussihtööri

Anna Rajainmaa
Paperikonservaattori
arajainmaa@gmail.com

Tiedottaja

Jenniina Siira
Tekstiilikonservaattori
jenniina.siira@helsinki.fi



“The challenge of conservation is to be able to see the whole work, even when you’re concentrating on a tiny fragment.”

Hannele Heporauta,
Head of conservation

Sharing the passion
www.crownfineart.com

